Rewolucja Listopadowa wytycza drogę zwycięskiej walki proletariatu światowego

REDAKCJA
i ADMINISTRACJA:
Kraków, Rynek Główny 28
Telefony redakcji: 556-53; 585-16; — Telefon administracji 587-60 — wewn. 21
Sekretariat redakcji - czynny w godzinach 10—12, 16—18
Administracja czynna w godz. od 9—16, w soboty od 9—15

Niedziela, 7 listopada 1948

Cena 5 zł

NAPRZÓD

ORGAN POLSKIEJ PARTII SOCJALISTYCZNEJ

Nr 307 | Kraków | Rok 57

Bolesław Bierut

Prawda o Rewolucji Listopadowej jest niezwyciężona

Międzynarodowe i ogólnoludzkie znaczenie wielkiej socjalistycznej Rewolucji Listopadowej 1917 roku nigdy nie występowało tak jasno w świadomości mas pracujących całego świata jak dziś.

W ciągu trzech z górą dziesięcioleci imperialiści i wstecznicy, oszczercy wszelkiego pokroju i ludzie bez sumienia czynili wszystko, aby prawdę o Rewolucji Październikowej zatopić w morzu kłamstw, obelg i oszczerstw.

Ale prawda o tej rewolucji jest niezwyciężona, nieśmiertelna.

Nie ma takiej siły wstecznej, która byłaby w stanie zabić lub powstrzymać twórczy bieg dziejów społecznych, gdy towarzyszą mu dążenia i uczucia, nadzieje i sympatie wielu setek milionów najlepszych, najuczciwszych ludzi — ludzi pracy — we wszystkich punktach naszego globu.

Prawda o Wielkiej Rewolucji Proletariackiej jest nieśmiertelna i coraz to większą mocą przebija sobie drogę do serc i umysłów ludzkich.

Na tysiącletnim szlaku historii ludzkiej rozpoczęła ona nową epokę — epokę całkowitego wyzwolenia mas pracujących. To określa jej znaczenie.

Prawdę o Rewolucji Listopadowej poznał człowiek pracy nie tylko z jej deklaracji ideologicznych i programowych, które nie zawsze i nie wszędzie zdołały docierać do jego świadomości. Poznawał ją i poznaje codziennie z jej skutków.

Czyż nie jest prawdą widoczną dziś już dla każdego proletariusza, że dzięki Rewolucji Listopadowej dwieście milionów obywateli ZSRR wielokrotnie polepszyło warunki swego bytu i swej kultury? Czyż nie jest prawdą widoczną dla wszystkich, że siła i znaczenie państwa radzieckiego dzięki Rewolucji Listopadowej — w ciągu krótkiego okresu życia jednego pokolenia — osiągnęły poziom, jakiemu pod wielu względami nie dorównywuje żadne inne państwo na świecie?

Czyż nie jest prawdą, że Związek Radziecki jest dziś dzięki Rewolucji Listopadowej — przykładem i wzorem rzeczywistego braterstwa narodów, największą kuźnicą oświaty, nauki, myśli, sztuki, niewyczerpanym źródłem twórczych sił i talentów, że jest on ostoją walki o pokój i postępowe dążenia ludzkie?

Tej prawdy nie są w stanie zaciemnić kalumnie imperialistów, biegi podżegaczy wojennych, bezwstydne intrygi siewców niepokoju i zamętu międzynarodowego! Imperialistycznych wrogów Związku Radzieckiego demaskują ponadto nieustannie ich czyny, ich polityka — polityka awantur wojennych w Grecji, w Palestynie, w Indonezji, w Chinach, w Korei itd. Polityka podporządkowywania sobie słabszych krajów i narodów, polityki terroru i gwałtów w stosunku do mas pracujących, które walczą przeciwko wciąż pogarszającym się warunkom ich bytu.

Prawdę o Rewolucji Listopadowej poznają inne narody świata z doświadczeń i losów własnego kraju. Nie ma prawie takiego kraju, który by w przebiegu własnego rozwoju nie odczuł doniosłych skutków rewolucji 1917 roku. Dla wielu jednak narodów — i w tej liczbie dla Narodu Polskiego — Rewolucja Listopadowa miała znaczenie szczególne, decydujące dla ich istnienia.

Dwukrotnie w ciągu jednego ćwierćwiecza Naród Polski odzyskał wolność dzięki siłom, które wyrosły z Rewolucji Listopadowej. Pierwszy raz w roku 1918, po raz drugi — w latach 1944-45. Różnice między tymi dwoma okresami mogą służyć jako ilustracja międzynarodowych skutków Rewolucji Listopadowej. Różnice te kształtowały się w życiu wewnętrznym Polski i w świadomości jej mas pracujących niewątpliwie pod wpływem doświadczeń i osiągnięć rewolucji 1917 r., pod wpływem wyników budownictwa socjalistycznego ZSRR i pod wpływem wielkiego zwycięskiego marszu wyzwoleńczego Armii Radzieckiej.

W oparciu o pomoc i doświadczenia rewolucji i budownictwa socjalistycznego ZSRR masy pracujące Polski i krajów demokracji ludowej mogły przeprowadzić wielkie reformy społeczne i przystąpić do budowy fundamentów nowego ustroju społecznego — socjalizmu.

Budując fundamenty socjalizmu masy pracujące Polski i innych krajów demokracji ludowej dziś już w codziennej pracy uczą się poznawać i cenić doniosłe znaczenie, doniosłe doświadczenia ZSRR — kraju, który nie tylko pierwszy obalił władzę carskiej tyranii, rozbił stary ustrój wyzysku i zbudował socjalizm, ale — swą ofiarną i bohaterską walką utorował innym narodom drogę do wyzwolenia.

Józef Cyrankiewicz

Sekretarz Generalny CKW PPS

ŚWIĘTO WOLNOŚCI I REWOLUCJI

Dzień 7 listopada 1917 roku stanowi punkt zwrotny w dziejach ludzkości. Jest początkiem całej epoki historycznej. Epoki realizacji Socjalizmu. Szturm robotników piotrogrodzkich do bram Pałacu Zimowego i salwy krążownika „Aurora" zwiastowały nadejście Wielkiej Rewolucji Proletariackiej.

Cele i zadania tej Rewolucji wytyczyli na wiele lat przedtem Karol Marks i Fryderyk Engels. Z ich nauk zrodził się rewolucyjny socjalizm, potężny oręż walki o wyzwolenie klasy robotniczej a z nią wszystkich uciskanych i krzywdzonych, z pęt ustroju kapitalistycznego.

Ale oręż ten tępiał i rdzewiał w rękach oportunistycznych przywódców drugiej międzynarodówki, którzy prowadzili ruch robotniczy na manowce rewizjonizmu i reformizmu, odrywali go od zadań walki klasowej, szukali ugody z burżuazją, aż stali się jej agentami w szeregach klasy robotniczej.

Międzynarodowy ruch robotniczy ocalał jednak od zwyrodnienia i upadku dzięki nieugiętej woli rewolucyjnej Partii Bolszewickiej i jej przywódców — Lenina i Stalina — Wierna założeniom marksizmu, zahartowana w długoletnich bojach z caratem, Partia Bolszewicka wydała nieubłaganą walkę oportunizmowi i zdradzie w szeregach klasy robotniczej.

Doświadczenia walki z wrogiem klasowym i jego agenturami w ruchu robotniczym posłużyły Leninowi za podstawę do rozwinięcia teorii marksowskiej. Tak powstał marksizm — leninizm — teoria rewolucyjnej walki o socjalizm w dobie imperializmu.

Klasa robotnicza Rosji znalazła w Partii Bolszewickiej wspaniałego przywódcę swej walki o wyzwolenie. Pod kierownictwem Partii Bolszewickiej i w oparciu o niezawodną naukę marksizmu - leninizmu klasa robotnicza Rosji potrafiła skutecznie zaatakować carat, który był żandarmem Europy, dławicielem wszystkich ruchów postępowych, niezwyciężoną zdawałoby się twierdzą reakcji.

Na gruzach obalonej władzy caratu i burżuazji proletariat rosyjski zbudował pierwszą w dziejach władzę robotniczo - chłopską. Zwycięska Rewolucja Listopadowa utorowała drogę do budowy socjalizmu. Partia Bolszewicka pod wodzą Stalina stała się z kolei pierwszym na świecie budowniczym państwa socjalistycznego.

Zwycięstwo Rewolucji Listopadowej oznaczało, że masy ludowe całego świata, że miliony ludzi uciskanych w krajach kapitalistycznych i krajach kolonialnych uzyskały potężnego sprzymierzeńca, wielkiego sojusznika w ich walce o wyzwolenie społeczne i narodowe. Obóz postępu i pokoju, obóz wolności i niepodległości narodów, znalazł ostoję i ośrodek, wokół którego mógł skupiać swe siły.

Czym był dzień 7 listopada 1917 roku dla całej ludzkości przekonaliśmy się naocznie w latach wojny z faszyzmem. Potęga państwa socjalistycznego, które narodziło się właśnie w owym dniu listopadowym, — uratowała świat od zalewu hitlerowskiego barbarzyństwa i ocaliła naszą kulturę od całkowitej zagłady.

Dla nas Polaków, dzień 7 listopada ma szczególne znaczenie. Nie tylko dlatego, że w walce proletariatu rosyjskiego brali zawsze tak żywy udział Polacy i że wśród przywódców Partii Bolszewickiej nie brakło naszych rodaków, ale również dlatego, że losy Polski były zawsze ściśle związane z losami międzynarodowych sił rewolucyjnych.

Wielka Rewolucja Rosyjska dwukrotnie w ciągu ćwierćwiecza zaważyła decydująco na naszych losach. W roku 1917 proklamowała ona prawo Narodu Polskiego do stanowienia o swych losach, w roku 1944 — Armia Czerwona, zrodzona z owej Rewolucji, przyniosła nam wolność.

Toteż w dniu 7 listopada obchodzimy Rocznicę Rewolucji Rosyjskiej nie tylko jako święto bratniego państwa radzieckiego i jego narodów — ale jako święto nasze, święto międzynarodowe, święto wolności, święto walki o socjalizm na całym świecie.

W dniu tego międzynarodowego święta wolności i rewolucji — klasa robotnicza Polski przesyła ludom Związku Radzieckiego życzenia najwspanialszego rozkwitu pierwszego państwa socjalistycznego. Siła tego państwa jest najlepszą rękojmią wolności, postępu i pokoju na świecie.

Fundamentem zaś tej siły, dźwignią rozwoju Związku Radzieckiego była od początku, od przełomowych dni Rewolucji, poprzez zwycięską wojnę domową i wojnę z interwencją imperialistyczną, poprzez trudne zwycięstwa pięciolatek, poprzez gigantyczne zmagania narodów Związku Radzieckiego z hitlerowskim najeźdźcą, poprzez wspaniały triumf nad faszyzmem, aż do dzisiejszej walki z imperializmem o pokój — Wszechrosyjska Partia Komunistyczna Bolszewików.

W.K.P. (b) prężna ideologicznie, wsparta o naukę Marksa - Lenina - Stalina, była kierowniczką walki, twórczynią, realizatorką i obrończynią Rewolucji.

Doświadczenia tych ciężkich — krwawych, pełnych walki i pełnych wysiłku lat uczyniły z tej bojowej partii przodowniczkę międzynarodowego ruchu robotniczego.

W dniu Międzynarodowego Święta Rewolucji, życzymy WKP (b) dalszych triumfów na wspólnej drodze walki z reakcją i faszyzmem, o trwały pokój, o bezpieczeństwo narodów — o Socjalizm.

Depesze gratulacyjne dostojników Państwa

wysłane do Moskwy w rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Listopadowej

WARSZAWA. W rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Listopadowej, przypadającej w dniu 7 bm., wysłane zostały z Warszawy do Moskwy następujące depesze gratulacyjne:

Do Pana N. N. Szwernika, przewodniczącego Prezydium Rady Najwyższej ZSRR, Moskwa.

Proszę o przyjęcie z okazji 31. rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Listopadowej moich najlepszych powinszowań wraz z najserdeczniejszymi życzeniami pomyślności dla narodów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich.

Historycznemu zwycięstwu Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Listopadowej i potędze Związku Radzieckiego zawdzięcza i nasza Ojczyzna swoją wolność i swoje odrodzenie.

Naród Polski — pomny wysiłków Związku Radzieckiego w obronie wszystkich narodów uciskanych i gnębionych przez międzynarodowy imperializm — pragnie dać w dniu dzisiejszym wyraz swemu gorącemu pragnieniu prowadzenia w oparciu o wieczystą przyjaźń i sojusz z narodami radzieckimi dalszej walki o zapewnienie trwałego pokoju, oraz sprawiedliwego ustroju społecznego, najlepszej rękojmi pomyślnej i szczęśliwej przyszłości wszystkich wolność miłujących narodów.

(—) BOLESŁAW BIERUT.

Do Generalissimusa J. Stalina, przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR, Moskwa.

W 31 rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Listopadowej przesyłam Panu, Panie Premierze, jak również narodom Związku Radzieckiego najserdeczniejsze pozdrowienia w imieniu swoim własnym i Rządu Rzeczypospolitej.

Wielka Socjalistyczna Rewolucja Listopadowa, która przyniosła wolność narodom Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, zapoczątkowała nową erę we wzajemnych naszych stosunkach. Armia radziecka wyzwoliła nasz kraj spod jarzma hitlerowskiej okupacji oraz stworzyła warunki dla przebudowy jego ustroju w duchu sprawiedliwości społecznej.

Jestem szczerze przekonany, że dalsze pogłębienie współpracy pomiędzy Rzecząpospolitą Polską a Związkiem Radzieckim będzie, jak i dotychczas owocne dla obu naszych zaprzyjaźnionych krajów i dla sprawy pokoju światowego.

(—) JÓZEF CYRANKIEWICZ.

Do Pana W. M. Mołotowa, Ministra Spraw Zagranicznych ZSRR, Moskwa.

Z okazji 31 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Listopadowej proszę przyjąć, Panie Ministrze, moje najlepsze powinszowania.

Wielka Socjalistyczna Rewolucja Listopadowa uznała w pełni nasze prawa do niepodległości, wolnego bytu i stworzyła warunki, jak najściślejszego zbratania naszych narodów.

Zacieśnienie więzów naszej przyjaźni i sojuszu, oraz pokojowa współpraca Polski ze Związkiem Socjalistycznych Republik Radzieckich w walce z podżegaczami wojennymi, stanowi niezachwianą podstawę sprawiedliwego pokoju i powszechnego bezpieczeństwa.

(—) ZYGMUNT MODZELEWSKI.

DO Marszałka M. A. Bulganina, Ministra sił zbrojnych ZSRR, Moskwa.

W 31 rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Listopadowej przesyłam w imieniu Wojska Polskiego i swoim własnym gorące i szczere pozdrowienia dla żołnierzy, sierżantów, oficerów i generałów Armii Czerwonej.

Wyzwolenie Polski spod jarzma hitlerowskiego przeszło do historii wspaniałej, bohaterskiej armii radzieckiej.

Braterstwo broni, zrodzone na polach bitew ze wspólnym wrogiem, oraz sojusz naszych narodów, doprowadziły do zwycięstwa i stworzyły trwałe podwaliny dla nowego ukształtowania się stosunków pomiędzy narodami Europy.

(—) MICHAŁ ŻYMIERSKI.

Depesza CKW PPS do Wszechzwiązkowej Komunistycznej Partii Bolszewików

WARSZAWA. — W trzydziestą pierwszą rocznicę Wielkiej Rewolucji Listopadowej Polska Partia Socjalistyczna przesyła gorące pozdrowienia Wszechzwiązkowej Komunistycznej Partii Bolszewików. Wielka Rewolucja Listopadowa, dokonana pod wodzą WKP(b) stała się początkiem nowej ery w dziejach ludzkości. Państwo Radzieckie, zrodzone z tej rewolucji, stało się pierwszym w świecie państwem socjalistycznym i potężną ostoją postępu demokracji, niepodległości narodów i pokoju. Polska klasa robotnicza w przededniu zjednoczenia obu partii PPS i PPR patrzy z podziwem i dumą na wspaniałe osiągnięcia Związku Radzieckiego i pragnie, ucząc się na doświadczeniach WKP(b), z tym samym zapałem i oddaniem budować socjalizm w Polsce. Robotnicy polscy obchodzą dzień siódmego listopada, jako wielkie święto rewolucji, która i im zwiastowała wolność społeczną i narodową.

Za CKW PPS

(—) JÓZEF CYRANKIEWICZ

Proces renegatów socjalizmu

WRN agenturą międzynarodowej i rodzimej reakcji

WARSZAWA. W procesie WRN wszyscy oskarżeni z Pużakiem na czele — członkowie kierowniczego centrum WRN wywodzą się z piłsudczykowskiej kadry PPS i należą w swej większości do trzonu kierowniczego przedwojennej PPS, który ponosi odpowiedzialność za nadanie partii kierunku sprzecznego z interesami klasy robotniczej kierunku nacjonalistycznego, zaborczego i antyradzieckiego. Grupa oskarżonych wywodzi się z tej kadry PPS-owców-piłsudczyków, która w latach pierwszej wojny imperialistycznej uczyniła z PPS sługę imperializmu austro-niemieckiego, zaś w okresie międzywojennym torowała drogę do władzy Piłsudskiemu i przyczyniła się do utrwalenia na długie lata systemu faszystowskiego w Polsce.

Dywersant na czele Partii

Kazimierz Pużak od r. 1921 był sekretarzem generalnym przedwojennej PPS, zaś w czasie okupacji pełnił funkcje sekretarza generalnego WRN, z której ramienia wchodził w skład reakcyjnej Rady Jedności Narodowej. Jako przewodniczący Rady, stworzonej do walki z KRN — Pużak blokuje się ze skrajnie faszystowskimi odłamami

Po wyzwoleniu kraju stale na czele podziemnego centrum WRN. Pużak swą osobą uwidacznia ciągłość polityczną, organizacyjną i personalną z przedwojenną PPS — ciągłość dywersji politycznej w ruchu robotniczym — ciągłość złych tradycji PPS. Gdy w Polsce, wyzwolonej w wyniku zwycięskiej rewolucji listopadowej — polskie masy ludowe zmierzały do odbudowy ustroju socjalistycznego, ówczesne kierownictwo PPS okłamując lud pseudosocjalistycznymi frazesami, oddaje władzę w ręce Piłsudskiego.

Polityka antyradziecka

Uprawiając systematyczną nagonkę antyradziecką, kierownictwo przedwojennej PPS w rzeczywistości pomagało sanacji w realizowaniu antyradzieckiej polityki zagranicznej Becka, wiążącej Polskę z hitlerowskimi Niemcami. W ten sposób mimo manewrów, pozorujących opozycję wobec sanacji, jest ono współodpowiedzialne za klęskę wrześniową 1939 r.

W okresie okupacji niemieckiej kierownictwo WRN, zachowując pozory walki z okupantem, w rzeczywistości cały swój wysiłek skierowało do walki przeciwko ZSRR i armii radzieckiej — głównej antyfaszystowskiej siły wyzwoleńczej. Obok pozorów propagandy antyniemieckiej WRN prowadziła nieustanną, oszczerczą kampanię przeciwko ZSRR, głosząc znaną teorię „dwóch wrogów", przygotowywała masy nie do walki z Niemcami, lecz do walki z wyzwoleńczą armią radziecką.

Kierownictwo WRN, na czele którego stał Pużak, popierając i propagując hasło reakcji londyńskiej „stania z bronią u nogi", nie dopuszczając do stworzenia jednolitego frontu walki z okupantem i nawołując do walk bratobójczych — faktycznie działało na rękę hitlerowskim Niemcom.

Pużakowskie kierownictwo WRN samozwańczo występując w imieniu klasy robotniczej, w rzeczywistości walczyło wspólnie, z „endecją", „sanacją" i mikołajczykowskim PSL, z postępowym ruchem wyzwoleńczym, nawołując do walk bratobójczych i pomagając „dwójce" delegatury londyńskiej organizować działaczy robotniczych. Pużak, jako sekretarz generalny WRN, wydelegował swego najbliższego współpracownika Białasa do t. zw. agencji antykomunistycznej — instytucji delegatury — dla współpracy „dwójki" i gestapo w zwalczaniu i tropieniu postępowego ruchu wyzwoleńczego, w wyniku czego w lochach gestapo znalazło śmierć tysiące bojowników postępu i wolności.

W okresie wyzwalania ziem polskich spod jarzma hitlerowskiego przez armię radziecką i odrodzone Wojsko Polskie — kierownictwo WRN z osk. Pużakiem na czele, współdziałało z innymi reakcyjnymi ugrupowaniami politycznymi w tworzeniu dywersyjno-terrorystycznej organizacji „nie" i w organizowaniu na tyłach walczącej z niemcami armii dywersji, szpiegostwa i aktów terroru przeciwko jednostkom wojskowym i działaczom demokratycznym.

Gdy umocnienie się sił obozu demokracji ludowej w Polsce rozwiało nadzieję WRN na obalenie przemocą ludowego ustroju państwa, kierownictwo WRN usiłowało przystosować się do nowej sytuacji przez próby zalegalizowania organizacji pod nazwą PPSD (polska partia socjal-demokratyczna). Gdy próby utworzenia politycznego punktu oparcia zawiodły kierownictwo WRN zmieniło metodę walki z Polską Ludową zachowując i rozbudowując samodzielną, podziemną organizację kadrową, zgodnie z dyrektywami z zagranicy, pużakowskie kierownictwo WRN postanowiło stworzyć ośrodek oddziaływania i inspirowania PPS, aby nie dopuścić do realizacji jednolitofrontowej polityki odrodzonej PPS. W tym celu kierownictwo WRN nastawiło swoich członków do wstępowania w szeregi PPS i do oficjalnego deklarowania lojalności wobec partii przy jednoczesnym faktycznym sabotażowaniu polityki jednolitofrontowej. Usiłując opanować poszczególne ogniwa partyjne PPS — WRN dążyła do rozbicia szeregów klasy robotniczej i do uczynienia z PPS instrumentu walki z demokratycznym ustrojem państwa polskiego.

Jednocześnie krajowe kierownictwo WRN, będące ekspozyturą zagranicznego centrum WRN przekształciło WRN w narzędzie obcego wywiadu. Krajowy ośrodek WRN wykorzystując swą sieć terenową zbierał za jej pośrednictwem informacje wywiadowcze z dziedziny życia polit. i gosp. oraz dotyczącego obronności i bezpieczeństwa kraju i przekazywał je następnie za granicę, m. in. do centrum wywiadu andersowskiego, centrali wywiadu emigracyjnego rządu w Londynie, na użytek obcych mocarstw.

W ogniu krzyżowych pytań prokuratora

Osk. Sturm de Strem po złożeniu ogólnych wyjaśnień przyznaje się do działania w nielegalnej WRN, redagowania nielegalnego biuletynu i do utrzymywania łączności z ośrodkiem zagranicznym. Stara się jednak wyprzeć współpracy z siecią szpiegowską Andersa.

W ogniu pytań prokuratora oskarżony wyjaśnia, że Żuławski podjął akcję za wstępowaniem członków WRN do PPS. Niedługo po tym Zaremba powołał centralny ośrodek krajowy WRN, który miał „promieniować" pod kierownictwem Pużaka i samego oskarżonego na organizację partyjne PPS. Po wyjeździe Zaremby zagranicę oskarżony przesyłał do niego całą korespondencję, m. in. tezy ideologiczne WRN.

W redagowanym przez siebie „Przeglądzie Krajowym" oskarżony podawał informacje wojskowe. Przyznaje się również do kontaktów z leśnymi bandami

Następnie prokurator zadawał oskarżonemu pytania co do jego przeszłości politycznej oraz stosunku do kierownictwa przedwojennej PPS, którego działalność oskarżony na całej linii popierał. Jeżeli chodzi o okupacyjną działalność WRN, to była ona negatywna wobec ZSRR, oraz stronnictwa lewicowych reprezentowanych w KRN. W tym okresie WRN orientował się wyłącznie na Anglosasów. Dziś wyznaje, że [illegible] deklamacje propagandowe brytyjskiej partii pracy pozostały tylko świstkiem papieru". Międzynarodówka socjalistyczna była według oskarżonego tylko narzędziem polityki zagranicznej Anglii.

Inauguracja roczne uczczenia 150-rocznicy urodzin Adama Mickiewicza

WARSZAWA — W Belwederze odbyło się uroczyste posiedzenie Komitetu Honorowego uczczenia 150 rocznicy urodzin największego poety polskiego, Adama Mickiewicza.

Krótkie wstępne przemówienie wygłosił Prezydent RP ob. Bolesław Bierut, który podkreślił, że wiekopomne znaczenie twórczości Mickiewicza polega na tym przede wszystkim, iż w jego życiu i dziejach góruje głęboki nurt społeczny i ludowy.

Do prezydium Prezydent RP powołał premiera Cyrankiewicza, marsz. Sejmu Kowalskiego, Marsz. Polski Żymierskiego, min. ośw. Skrzeszewskiego, min. Dybowskiego i wicem. Spychalskiego.

Następnie referat o Adamie Mickiewiczu wygłosił poeta Mieczysław Jastrun.

Wicemin. Sokolowski, omawiając program obchodów mickiewiczowskich zaznaczył, że obejmą one m. in. przedstawienia teatralne. Przewiduje się również ufundowanie stypendiów akademickich Mickiewicza, popularyzację jego dzieł przez nowe wydanie itp.

Delegacja polska wyjechała do Moskwy

WARSZAWA. Dnia 6 bm. w godzinach rannych udała się samolotem do Moskwy 12-osobowa delegacja polska w celu wzięcia udziału w uroczystościach 31-ej rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Listopadowej. Delegację na lotnisku żegnali przedstawiciele ambasady radzieckiej w Warszawie i przedstawiciele Tow. Przyjaźni Polsko Radzieckiej.

W skład delegacji, której przewodniczy Hilary Chełchowski wchodzą: Stefan Matuszewski, Włodzimierz Reczek, Kazimierz Brandys, Ewa Szelburg-Zarembina, Konstanty Gałczyński, Stefan Olszewski, Jan Domański, August Grodzicki, Maria Wałte oraz przodownicy pracy Stanisław Dziubek i Zofia Pate[illegible].

Górnicy francuscy na terror rządu odpowiadają niezłomną wolą kontynuowania strajku

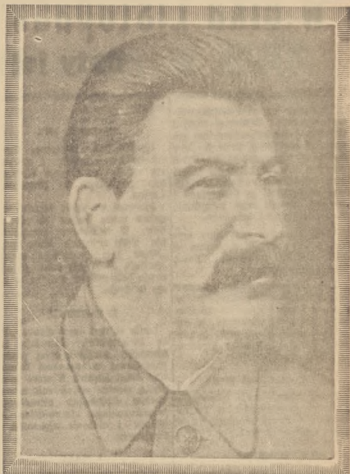
PARYŻ. — Związek zawodowy górników wydał komunikat, w którym stwierdza, że terror, stosowany przez rząd francuski przeciwko strajkującym górnikom, wzmocnił jedynie ich postanowienie prowadzenia walki aż do zwycięstwa. Pomimo licznych aresztowań i wyroków przeciwko strajkującym i pomimo, że terror policyjny doprowadził do śmierci trzech górników i poranienia wielu innych, nie udało się rządowi złamać woli strajkujących.

Strajk 3500 marynarzy, który wybuchł w niedzielę poprzedniego tygodnia, trwa nadal.

Strajk kolejarzy francuskich

PARYŻ — Kolejarze francuscy tajnym referendum wypowiedzieli się za proklamowaniem strajku na całym terenie kraju, ponieważ rząd nie uwzględnił ich żądań o [illegible]

LENIN i STALIN

WIELCY ORGANIZATORZY PAŃSTWA RADZIECKIEGO

Związek Radziecki jest państwem nowego, wyższego typu. Przejawiło ono swą tytaniczną siłę w rewolucyjnym przekształceniu Rosji obszarniczo-kapitalistycznej w wielonarodowe socjalistyczne państwo mas pracujących. Zdało ono surowy egzamin w wojnie ludu radzieckiego przeciwko Niemcom hitlerowskim, wykazując przed całym światem wojenną, gospodarczą i organizacyjną przewagę ustroju radzieckiego nad ustrojem kapitalistycznym. Państwo radzieckie w wojnie tej zwyciężyło i wzmocniło się.

Twórcami i organizatorami państwa radzieckiego są geniusze ludzkości. Włodzimierz Lenin oraz kontynuator jego idei, najbliższy przyjaciel i współpracownik Lenina, Józef Stalin.

Państwo i Rewolucja

Jeszcze w okresie przygotowania Październikowej Rewolucji Socjalistycznej jednym z najostrzejszych zagadnień była sprawa władzy i państwa.

Na podstawie analizy bogatego doświadczenia dwóch poprzednich rewolucji rosyjskich — rewolucji z roku 1905 oraz Rewolucji Ludowej z roku 1917, dalej twórczo rozwijając naukę marksistowską Lenin i Stalin doszli do wniosku, że najlepszą formą państwa mas pracujących będzie nie republika parlamentarno-demokratyczna, lecz republika Rad, które powołała do życia rewolucja 1905 roku. Rewolucja 1917 roku doprowadziła nie tylko do odrodzenia Rad, lecz do ich rozprzestrzeniania w całym kraju.

Rady obudziły w masach robotniczych, żołnierskich i chłopskich świadomość własnej potęgi, przekonały te masy, że mogą one i powinny wziąć w swoje ręce władzę państwową. W swych słynnych tezach kwietniowych wysunął Lenin hasło walki o republikę radziecką, jako najlepszą formę dyktatury proletarjatu.

Leninowskie hasło partji bolszewickiej — „Cała władza powinna należyć do Rad!" było potężnym bodźcem, który natchnął masy do czynu, do zwycięskiej Rewolucji Październikowej.

W dniu 7 listopada 1917 r., gdy zbrojne powstanie w Piotrogradzie było w pełnym toku, władza w Stolicy znajdowała się już faktycznie w rękach Rady Piotrogradzkiej. W nocy z 7 na 8 listopada rozpoczął się Drugi Wszechrosyjski Zjazd Rad. W drodze aktu ustawodawczego Zjazd orzekł o przejściu władzy zarówno centralnej jak i miejscowej do rąk Rad. W ten sposób powstał pierwszy na świecie rząd robotniczo-chłopski — Rada Komisarzy Ludowych z wodzem rewolucji Włodzimierzem Leninem na czele.

Konstytucja RSFRR

W pierwszych miesiącach swego istnienia władza radziecka ogłosiła „Deklarację Praw Narodów Rosji", którą przygotowali Lenin i Stalin. Deklaracja głosiła swobodny rozwój narodów Rosji i pełne ich równouprawnienie. Republika Rad stanowi nowy typ państwa socjalistycznego, jest ona wyższym typem demokracji, umożliwiającej warstwom pracującym wyzwolenie gospodarcze, oraz rzeczywisty udział ludzi pracy miast i wsi w rządach państwowych.

Lenin i Stalin byli autorami pierwszej konstytucji Rosyjskiej Federacji Socjalistycznej Republiki Radzieckiej z 1918 roku, która stała się ustawą zasadniczą pierwszego na świecie federacyjnego państwa radzieckiego, utworzonego na podstawie dobrowolnego sojuszu równouprawnionych narodów oswobodzonych przez Wielką Październikową Rewolucję Socjalistyczną.

Konstytucja RSFRR gwarantowała równouprawnienie obywateli niezależnie od ich przynależności rasowej i narodowościowej, niezależnie od płci, wykształcenia, wyznania. Gwarantowała masom pracującym wolność słowa, wolność zebrań i stowarzyszeń itp. Obok tego ustanowiła ona zasadnicze obowiązki obywateli — obowiązek pracy i obrony swej ojczyzny socjalistycznej.

Opracowana przez Lenina i Stalina konstytucja posłużyła jako wzór dla konstytucji pozostałych bratnich republik.

Geniusz Lenina i Stalina stworzył w roku 1922 Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich, nowy etap w rozwoju państwa radzieckiego.

Utworzenie ZSRR

Utworzenie ZSRR stanowi poważny krok naprzód w praktycznym rozwiązaniu kwestii narodowościowej. W ramach jedynego państwa związkowego, narody, które uprzednio były przedmiotem ucisku obecnie otrzymały szczodrą i bezinteresowną pomoc wielkiego narodu rosyjskiego, co pozwoliło im wstąpić na szeroką drogę postępu gospodarczego i kulturalnego.

Założyciele państwa socjalistycznego Lenin i Stalin od pierwszych dni istnienia władzy radzieckiej otaczali szczególną troskliwością radzieckie siły zbrojne, poświęcając wiele uwagi ich powstaniu i rozwojowi. Utworzona przez nich Armia Czerwona, w zaciekłej walce przeciwko kontrrewolucji wewnętrznej i przeciw zakusom zagranicznych interwentów obroniła wielkie zdobycze historyczne Rewolucji Listopadowej, odparła ataki imperialistów niemieckich, a następnie pobiła na głowę interwencję 14 państw kapitalistycznych z Anglią na czele. Jednakże osiągnięte zwycięstwo nie zabezpieczyło państwa radzieckiego przed nowymi napadami imperialistów.

Przekształcenie kraju

Partia Lenina — Stalina poprowadziła naród radziecki na drogę socjalistycznego przekształcenia kraju, realizacji planu uprzemysłowienia kraju i kolektywizacji rolnictwa.

Zadanie uprzemysłowienia kraju znalazło swe ucieleśnienie w stalinowskich planach pięcioletnich. W okresie realizacji tych planów utworzono potężną bazę materialno-techniczną socjalizmu. Przemysł socjalistyczny urósł do rozmiaru siły decydującej w gospodarce narodowej ZSRR. W ciągu 13 lat Związek Radziecki przeszedł zadziwiającą przemianę, przekształcając się z zacofanego kraju rolniczego w przodujące mocarstwo przemysłowe.

Rosja Carska zajmowała w dziedzinie produkcji przemysłowej 4 miejsce w Europie i 5 na świecie. Już przy końcu drugiego planu pięcioletniego zajmuje Związek Radziecki pierwsze miejsce w Europie i drugie na świecie. Jeśli chodzi o budowę maszyn, to Związek Radziecki wysunął się z 4 miejsca na świecie na drugie, w dziedzinie produkcji energii elektrycznej z 15 miejsca na 3; w dziedzinie produkcji węglowej z 6 miejsca na 4. Pierwsze miejsca na świecie zdobył Związek Radziecki w produkcji torfu, w budowie maszyn rolniczych, w budowie lokomotyw i kombajnów.

Związek Radziecki zbudował socjalizm. Stał się krajem gospodarczo niezawisłym, samodzielnie zaspakajając potrzeby gospodarstwa narodowego oraz wymagania o[illegible].

Również w dziedzinie rolnictwa nastąpiły zmiany natury zasadniczej. Lenin i Stalin wyznaczyli drogę spółdzielczości produkcyjnej tj. dobrowolnego zrzeszenia się drobnych gospodarstw indywidualnych w gospodarstwa kolektywne, co stało się możliwe dzięki władzy radzieckiej, która zniosła własność prywatną ziemi i dokonała jej nacjonalizacji.

Zwycięstwo ustroju kołchozowego miało światowe historyczne znaczenie. Był to najgłębszy przewrót rewolucyjny, w skutkach swych równoznaczny z przewrotem rewolucyjnym, dokonanym w listopadzie 1918 roku.

W wyniku socjalistycznego uprzemysłowienia kraju i kolektywizacji rolnictwa, system socjalistyczny odniósł zwycięstwo we wszystkich dziedzinach gospodarki narodowej.

Konstytucja Stalinowska

Stalin konstytuował wielką pracę Lenina. Obronił on i rozwinął teorię leninowską o możliwości zwycięstwa socjalizmu w jednym kraju, oraz doszedł do wniosku, że można będzie zbudować komunizm w Związku Radzieckim nawet w razie utrzymania się okrążenia kapitalistycznego.

Ogromna zasługa Stalina wobec ludzkości i nauki polega na tym, że rozwinął on marksistowsko-leninowską teorię państwa i dowiódł niezbędności dalszego wzmocnienia państwa socjalistycznego w warunkach okrążenia kapitalistycznego. Jaskrawy wyraz dalszego wzrostu mocy państwa radzieckiego, jako mocarstwa czysto ludowego, stanowi nowa konstytucja Związku Radzieckiego, uchwalona przez VIII Nadzwyczajny Zjazd Rad i nazwana od imienia jej twórcy konstytucją stalinowską. Konstytucja ZSRR odzwierciadliła zwycięstwo leninowsko - stalinowskiej polityki narodowościowej. Jest ona aktem ustawodawczym, utrwalającym zupełną równość praw i obowiązków wszystkich narodów radzieckich wobec swej ojczyzny i państwa socjalistycznego.

Zwycięstwo nad hitleryzmem

Ciężką próbą trwałości państwa radzieckiego była wojna przeciwko hitlerowskim zaborcom. Związek Radziecki potrafił przezwyciężyć przeogromne trudności, zmobilizować wszystkie siły ludu i zorganizować je zgodnie z wymaganiami obrony. Państwo radzieckie zrodzone przez Wielką Październikową Rewolucję Socjalistyczną dało w tej wojnie przykład swej siły, wytrzymałości i niewzruszalności, o którą rozbiły się uzbrojone po zęby hordy hitlerowskich najeźdźców. W okresie wojennym państwo radzieckie zmobilizowało wszystkie swe siły twórcze — siły wielkiego ludu radzieckiego. Surowy egzamin lat wojennych stanowi namacalny dowód, że radziecki ustrój społeczny jest formą organizacji społecznej lepszą, niż jakikolwiek inny nieradziecki ustrój społeczny.

Radziecki ustrój państwowy, oparty na zasadach niezachwianej przyjaźni i bratniej pomocy wzajemnej narodów radzieckich, zdał z honorem egzamin wojenny. Rozgromiwszy imperializm niemiecki i japoński, Związek Radziecki obronił wolność, niezawisłość narodową i interesy państwowe narodów radzieckich, wzmocnił bezpieczeństwo swych granic oraz uwielokrotnił swą potęgę i autorytet w dziedzinie międzynarodowej.

Ku Komunizmowi

Po zwycięskiej wojnie narody Związku Radzieckiego z wielkim entuzjazmem przystąpiły do realizacji zadań nakreślonych przez państwo socjalistyczne, do odbudowy i dalszego rozwoju gospodarstwa narodowego ZSRR.

Potężna fala budownictwa socjalistycznego, która ogarnęła miasta i wsie, fabryki i kołchozy, oraz instytucje naukowe, pełna poświęcenia walka mas pracujących o przedterminowe wypełnienie nowego pięcioletniego planu stalinowskiego, stanowi dowód trwałości ustroju radzieckiego, przejaw miłości i oddania narodów radzieckich wobec swego państwa socjalistycznego.

Żywe i niewyczerpane źródło siły państwa radzieckiego stanowi patriotyzm radziecki, niezachwiana stalinowska przyjaźń narodów ZSRR, oraz rola kierownicza, którą odgrywa partia Lenina-Stalina — organizator i natchniony inspirator wielkich zwycięstw narodu radzieckiego.

Zrodzone przez Wielką Październikową Rewolucję Socjalistyczną, wychowane przez partię Lenina-Stalina państwo radzieckie śmiało i pewnie kroczy ku komunizmowi.

M. JAKOWLEW.

Wielka Listopadowa Rewolucja Socjalistyczna

Daty jej narodzin i zwycięstwa

STYCZEŃ — LUTY 1917 ROK

Trzeci rok imperialistycznej wojny światowej. Całkowity rozkład nieudolnej carsko-burżuazyjnej gospodarki rosyjskiej. Brak środków żywności, surowców, paliwa. Front odczuwa dotkliwe braki we wszystkich dziedzinach zaopatrzenia. Dowóz produktów do Piotrogrodu i Moskwy prawie ustał. Zamykanie fabryk — wzrost bezrobocia.

Carat przeżywa śmiertelny kryzys. Masowe strajki robotnicze w Piotrogrodzie, Moskwie, Baku, Niżnim-Nowgorodzie.

Z inicjatywy partii bolszewików powstają Rady (Sowiety) Delegatów Robotniczych i Żołnierskich. Na razie większość w Sowietach mają mieńszewicy (prawicowi socjaliści) i eserzy (ugodowcy chłopscy).

MARZEC 1917 ROK

Trzeci marca strajk robotników zakładów Putiłowskich w Piotrogrodzie 7 marca strajkuje większość wielkich fabryk.

10 MARCA

Powszechny strajk polityczny w Piotrogrodzie. Demonstracje, starcia z policją. Sztandary z hasłami: „Precz z carem", „Precz z wojną", „Żądamy chleba".

11 MARCA

Pierwsze próby powstania zbrojnego. Robotnicy rozbrajają policję i żandarmerię i sami uzbrajają się. Kompanja pułku Pawłowskiego daje ognia nie do robotników, lecz do oddziałów policji konnej, nacierających na robotników.

Biuro KC partii bolszewików, kierowane przez Mołotowa wydaje manifest, który wzywa do kontynuowania walki zbrojnej przeciwko caratowi i do stworzenia Tymczasowego Rządu Rewolucyjnego.

12 MARCA

Wzrasta liczebność oddziałów wojska przechodzących na stronę robotników. W ciągu dnia ilość ich dochodzi do 60 tys.

Powstańcy-robotnicy i żołnierze przystępują do aresztowania carskich ministrów i generałów.

Uwolnienie z więzień rewolucjonistów.

W innych miastach i na froncie robotnicy żołnierze usuwają i aresztują urzędników carskich.

Carat został obalony prez rewolucję mas ludowych.

*

Eserowsko-mieńszewiccy przywódcy z Komitetu Wykonawczego Sowietu Piotrogradzkiego za plecami bolszewików przekazują władzę w państwie w ręce burżuazji i obszarników. Powołany zostaje Rząd Tymczasowy z obszarnikiem księciem Lwowem, carskim kandydatem na premiera, na czele.

W Piotrogrodzie zaczyna wychodzić centralny organ bolszewików „Prawda". W Moskwie — Organ Komitetu Moskiewskiego — „Socjaldemokrat".

Włodzimierz Lenin przebywa jeszcze na emigracji w Szwajcarii. W nadsyłanych do Piotrogrodu „Listach z daleka" Lenin pisze: „Robotnicy, dokazaliście cudów proletarjackiego ludowego bohaterstwa w wojnie domowej przeciwko caratowi. Powinniście dokazać cudów proletarjackiej i ogólnoludowej organizacji, aby przygotować własne zwycięstwo w drugim etapie rewolucji".

25 MARCA

Z zesłania w północnym kraju Turuchańskim przybywa do Piotrogrodu Józef Stalin. Stalin staje do pracy w redakcji „Prawdy", rozwijając jednocześnie aktywność organizacyjną.

KWIECIEŃ 1917.

16 kwietnia. Tysiączne tłumy robotników, żołnierzy i marynarzy witają na dworcu Finlandzkim przybyłego do Piotrogrodu Lenina.

Pierwsza po wielu latach wygnania mowa Lenina do robotników. W zakończeniu przemówienia wódz rewolucji rzuca hasło: „Niech żyje rewolucja socjalistyczna" — W pół roku później partja bolszewików wcieliła to hasło w życie.

17 KWIETNIA

Lenin ogłasza swe słynne „Tezy kwietniowe". Uzasadnia konieczność „przejścia całej władzy państwowej w ręce Rad Delegatów Robotniczych". Wysuwa przed partją zadanie wyjaśnienia masom błędów ówczesnego mieńszewicko-eserowskiego kierownictwa Sowietów i zdobycia większości w Sowietach.

1 MAJA

Wojna imperjalistyczna trwa. Minister spraw zagranicznych Rządu Tymczasowego, Milukow oświadcza sprzymierzeńcom, że „cały naród rosyjski pragnie prowadzić wojnę światową aż do ostatecznego zwycięstwa".

3 MAJA

KC partji bolszewików wezwał masy do protestu przeciwko imperjalistycznej polityce Rządu Tymczasowego 100.000 demonstracją w Piotrogrodzie. Na sztandarach hasło: „Ogłosić tajne umowy". „Precz z wojną" „Cała władza w rękach Sowietów".

3 CZERWCA

Piotrogrodzka konferencja Komitetów Fabrycznych. Na konferencji 344 delegatów popiera stanowisko bolszewików

1 LIPCA

Demonstracja nad grobem ofiar rewolucji. Przegląd wzrastających sił partii bolszewickiej. Obok poprzednich haseł nad 400.000 demonstracją widnieje nowe hasło: „Precz z dziesięcioma ministrami — kapitalistami". i znów „Cała władza w rękach Sowietów" — kompletna porażka mieńszewików i eserowców.

16 LIPCA

Żywiołowe demonstracje przeciwko wojnie. Wielka demonstracja przed Sowietem Piotrogradzkim. Mimo jej pokojowego charakteru Rząd Tymczasowy wysyła przeciwko demonstrantom reakcyjne oddziały junkrów i oficerów, które ściągnął uprzednio z frontu w celu rozgromienia robotników. Ulice Piotrogrodu zostały zalane krwią robotników i żołnierzy.

20 LIPCA — 3 SIERPNIA

Rozkaz Rządu Tymczasowego o areszcie Lenina, który z decyzji KC partii przechodzi na położenie nielegalne.

26 LIPCA — 3 SIERPNIA

Nielegalnie również obraduje bez udziału Lenina VI Zjazd Partii Bolszewików. Kierują nim Stalin, Swierdłow, Mołotow, Ordżonikidze. Zjazd konstatuje olbrzymi wzrost wpływów partii. Zostaje uchwalony manifest klasy robotniczej i mas chłopskich

16 SIERPNIA

Na froncie srożą się sądy polowe. Premier rządu eserowiec Kiereński, otwarcie zapowiada stłumienie „krwią i żelazem" wszelkich prób ruchu rewolucyjnego, w tej liczbie prób zagarniania przez chłopów ziemi obszarniczej.

Otwarcie szykuje się spisek generała Korniłowa przeciwko rewolucji. Spisek cieszy się poparciem przedstawicieli „sprzymierzeńców" imperialistycznych rządów Anglii i Francji, którym w tej chwili potrzebne jest przede wszystkim „rosyjskie mięso armatnie".

7 WRZEŚNIA

Z rozkazu Korniłowa na Piotrogród rusza pułk konnicy gen. Krymowa z zapowiedzią „ratowania ojczyzny"

KC partji bolszewickiej ogłasza wezwanie do robotników i żołnierzy, do czynnego zbrojnego odparcia kontrewolucji. Z godziny na godzinę rośnie liczebność robotniczej Gwardji Czerwonej, doprowadzone zostają stacjonowane w Piotrogrodzie rewolucyjne oddziały wojskowe. Przybywa kilka tysięcy uzbrojonych marynarzy kronsztadzkich, by bronić Piotrogradu.

13 WRZEŚNIA

Sowjet Piotrogrodzki w znacznej większości opowiada się za polityką bolszewików. Jego mieńszewicko-eserowskie prezydium podaje się do dymisji.

18 WRZEŚNIA

Na stronę bolszewików przechodzi Moskiewska Rada Delegatów Robotniczych, Sowiet Moskiewski.

Lenin wskazuje partii, że po uzyskaniu większości w obu stołecznych Sowietach Robotniczych i Żołnierskich, bolszewicy mogą i powinni wziąć władzę państwową w swoje ręce, „większość ludu jest po naszej stronie".

20 PAŹDZIERNIKA

Lenin przybywa nielegalnie z Finlandii do Piotrogradu.

23 PAŹDZIERNIKA

Historyczne posiedzenie Komitetu Centralnego Partii Bolszewików Decyzja rozpoczęcia w najbliższych dniach powstania zbrojnego.

Przy Sowiecie Piotrogrodzkim zostaje utworzony Komitet Wojskowo-Rewolucyjny, który stał się legalnym sztabem powstania.

Rząd Kiereńskiego uchwala przeniesienie stolicy z Piotrogrodu do Moskwy i przygotowuje oddanie Piotrogrodu Niemcom, ażeby w ten sposób zapobiec powstaniu. Protest robotników i żołnierzy zmusza rząd do pozostania w Piotrogrodzie.

29 PAŹDZIERNIKA

KC partii zbiera Ośrodek partyjny dla kierowania powstaniem ze Stalinem na czele.

1 LISTOPADA

Rząd Tymczasowy wzywa oddziały wojskowe frontu do Piotrogrodu Wielkie siły kontrewolucyjne gromadzi w Moskwie.

Wśród wojsk, na które liczy rząd Kiereńskiego czynni są komisarze Komitetu Wojskowo-Rewolucyjnego. Pod rozkazy tego ostatniego stają zdecydowanie wielkie okręty pancerne „Aurora" i „Zorza Wolności".

6 LISTOPADA

Ukazuje się centralny organ bolszewików „Raboczij Put" z wezwaniem do obalenia Rządu Tymczasowego. Kierujący powstaniem Ośrodek partyjny grupuje oddziały rewolucyjne wokół historycznego Smolnego Instytutu. Powstanie się rozpoczęło

W nocy z dnia 6 na 7 listopada do Smolnego przybywa Lenin. Obejmuje kierownictwo powstania bezpośrednio w swe ręce

7 LISTOPADA

Czerwona Gwardja i wojska rewolucyjne zajęły dworzec, centralną pocztę, telegraf miejski i banki państwowe.

Krążownik „Aurora" ukazał się na Newie i zajął pozycję naprzeciwko Pałacu Zimowego. Ogień dział krążownika, skierowany na Pałac Zimowy, obwieścił [illegible] początek nowej epoki — Wielką Rewolucję Listopadową.

W nocy z 7 na 8 listopada rewolucyjni robotnicy, żołnierze i marynarze zdobyli szturmem Pałac Zimowy i zaaresztowali ministrów Rządu Tymczasowego. Kiereński w przebraniu kobiecym zdołał zbiec. Powstanie zbrojne w Piotrogrodzie zwyciężyło.

8 LISTOPADA

Drugi Ogólnorosyjski Zjazd Rad w znacznej większości opowiedział się za bolszewikami. Zjazd uchwala zredagowany przez Lenina „Dekret o Pokoju", który wysuwał propozycję natychmiastowego zawieszenia broni na przeciąg 3 miesięcy i niezwłocznego rozpoczę

(Dokończenie na str. 3)

Opanowanie techniki dla podniesienia wydajności pracy

Jak powstał ruch stachanowski w ZSRR?

W zamieszczonym ostatnio artykule wskazaliśmy na istniejące w polskiej klasie robotniczej dążenie do zaznajomienia się z metodami pracy i doświadczeniami radzieckich robotników, których rekordy wydajności niejednokrotnie są przedmiotem dyskusji i rozmów.

Szczególnie duże zainteresowanie wśród naszych robotników budzi ruch stachanowski. Zagadnienie to niestety, dotychczas nie zostało należycie potraktowane przez nasze związki zawodowe. Niewiele też w kierunku spopularyzowania wiadomości o stachanowcach uczyniły świetlice robotnicze.

Nic też dziwnego, że obecnie robotnicy wysunęli wnioski, aby polski ruch zawodowy zwrócił baczniejszą niż dotychczas uwagę na pogłębienie kontaktów z radzieckimi związkowcami, celem zaznajomienia się z ich doświadczeniami i metodami pracy, a szczególnie stachanowców.

CZYM JEST WŁAŚCIWIE RUCH STACHANOWSKI?

Wielu z naszych robotników zastanawia się czym jest właściwie ruch stachanowski. Najlepiej wyjaśniają to słowa Generalissimusa Stalina, wypowiedziane na pierwszej Wszechzwiązkowej Naradzie Stachanowców na Kremlu w listopadzie 1935 r.

„Ruch stachanowski — mówił tow. Stalin — jest wyrazem nowej fali współzawodnictwa socjalistycznego. Ruch stachanowski byłby nie do pomyślenia bez nowej, udoskonalonej techniki.

Znaczenie ruchu stachanowskiego polega na tym, że jest to taki ruch, który burzy dawne normy techniczne jako niewystarczające, przewyższa w całym szeregu wypadków wydajność pracy krajów kapitalistycznych i stwarza w ten sposób w praktyce możliwość dalszego umocnienia socjalizmu w naszym kraju, możliwość przekształcenia naszego kraju w kraj najzamożniejszy".

„Stachanowcy — w określeniu Generalissimusa Stalina to robotnicy i robotnice, ludzie kulturalni i technicznie wyrobieni, którzy dają przykład dokładności i staranności w pracy, umieją cenić czynnik czasu w pracy i nauczyli się liczyć czas nie tylko na minuty, ale i na sekundy... Są to ludzie, którzy całkowicie opanowali technikę swej pracy i umieją wycisnąć z techniki maksimum tego, co można z niej wycisnąć"

TRZEBA UMIEĆ WYKORZYSTAĆ TECHNIKĘ

Związek Radziecki, wzmacniając swe socjalistyczne państwo poprzez rekonstrukcję przemysłu i rolnictwa, wyposażył gospodarstwo narodowe w pierwszorzędną technikę, maszyny oraz urządzenia techniczne.

Zaistniała jednak wówczas obawa że urządzenia techniczne nie zostaną należycie wykorzystane wobec braku kadr wyszkolonych robotników, którzy by potrafili opanować technikę i otrzymać z niej jak największe korzyści.

Zwrócono wtedy główny nacisk na stworzenie odpowiednich kadr pracowników. Przyspieszono ich szkolenie techniczne i niebawem praca ta dała imponujące rezultaty.

Najbardziej widocznym przykładem powstawania kadr takich ludzi którzy opanowali technikę i wykorzystali jej możliwości do podniesienia wydajności pracy — stali się stachanowcy.

Nazwa ta — powstała od nazwiska inicjatora tego ruchu Aleksego Stachanowa — rębacza z kopalni „Centralnaja — Irmino" w Zagłębiu Donieckim. Ruch stachanowski powstał i rozwinął się właśnie w tym Zagłębiu w przemyśle węglowym, aby kolejno objąć inne gałęzie przemysłu, transport, a także rolnictwo

Rębacz Stachanow wykorzystując wszelkie urządzenia techniczne w dniu 31 sierpnia 1935 r. w ciągu jednej zmiany wyrąbał 102 tony węgla i przekroczył w ten sposób 14-krotnie zwykłe normy wydobycia węgla dając tym samym początek nowemu [illegible] przemysłu i kołchozów dążących do podniesienia norm wytwórczości, do nowego zwiększenia wydajności pracy.

Obok Stachanowa osiągniętymi rekordowymi wynikami wydajnej pracy w niedługim czasie poszczycić się mogli inni robotnicy, jak: Busygin — w przemyśle samochodowym, Smietanin — w przemyśle obuwianym, Krywonos w transporcie, Musiński — w przemyśle drzewnym, Jewdokia i Maria Winogradowe — w przemyśle włókienniczym, Maria Demczenko, Maria Hnatenko, Angelina Połagutin, Kolesow Kowordak Borin — w rolnictwie.

Ci pionierzy pociągnęli za sobą całe zastępy innych robotników, tak, że ruch stachanowski ogarnął tysiące robotników radzieckich, którzy zwiększając wydajność pracy przyczynili się do przedterminowego wykonania drugiej pięciolatki, stwarzając warunki dla nowego wzrostu dobrobytu i rozwoju kulturalnego mas pracujących.

Faktem jest przy tym, że ruch stachanowski byłby nie do pomyślenia bez udoskonalonej techniki, jaką dysponuje radziecki przemysł. Tam też mógł powstać ruch, którego metody pracy powinni poznać polscy przodownicy, dążący do stałego podnoszenia wydajności pracy.

Sł.T.

STEFAN MATUSZEWSKI
członek Komisji Polit. CKW PPS

Przodownicza rola Klasy Robotniczej w ZSRR

Marks i Engels, wielcy nauczyciele proletariatu, wykazali, że socjalizm nie jest wymysłem marzycieli — utopistów, lecz nieodzownym wynikiem rozwoju współczesnego społeczeństwa kapitalistycznego. Wykazali oni, że ustrój kapitalistyczny sam stwarza sobie grabarza w postaci klasy robotniczej. Wykazali oni, że tylko walka klasowa proletariatu, że jedynie zwycięstwo proletariatu czyli klasy robotniczej nad burżuazją wybawi ludzkość od kapitalizmu.

Proletariat według Marksa i Engelsa walkę tę może poprowadzić zwycięsko wówczas, gdy działać będzie przy pomocy i pod kierownictwem swej awangardy, jaką jest jego Partia, uzbrojona w oręż naukowego socjalizmu.

NAUKĘ MARKSA I ENGELSA ROZWINĘLI LENIN I STALIN

Naukę Marksa i Engelsa odnośnie dróg, jakimi klasa robotnicza może osiągnąć swoje wyzwolenie rozwinęli Lenin i Stalin, najwybitniejsi rewolucjoniści ostatniej doby. Jej słuszność potwierdziła w całej pełni praktyka walki o zwycięstwo socjalizmu w ZSRR.

Ideologiczne uzbrojenie klasy robotniczej, próbne walki, jakie ona prowadziła w okresie poprzedzającym Rewolucję Listopadową — były praktycznym zastosowaniem rewolucyjnej teorii i taktyki, stosowanej przez najbardziej przodujących robotników rosyjskich, kształconych i kierowanych przez Lenina i Stalina.

Już bowiem w uchwałach 3 zjazdu bolszewickiej (leninowskiej) części RSDRP w kwietniu 1905 roku sformułowano, że „rewolucja zwycięży tylko w tym wypadku, jeśli na jej czele stanie proletariat, jeśli proletariat jako wódz rewolucji, potrafi zapewnić sobie sojusz z chłopstwem jeśli burżuazja liberalna będzie izolowana, jeśli w wyniku zwycięskiego powstania utworzony zostanie tymczasowy rząd rewolucyjny".

W listopadzie 1917 r. realizuje się cele, które nakreśliła sobie rosyjska klasa robotnicza.

OD ZWYCIĘSKIEJ REWOLUCJI DO POKOJOWEJ BUDOWY

Niebywale odpowiedzialną pracę musiała jednak klasa robotnicza i jej partia wykonać w okresie przejścia od wojny zwycięskiej rewolucji do pokojowej budowy gospodarstwa narodowego. W latach po pierwszej wojnie światowej i w całym okresie międzywojennym umacniał się z inicjatywy klasy robotniczej coraz bardziej sojusz robotniczo - chłopski.

Droga tego budownictwa socjalistycznego, którą należało wybrać nazajutrz po zwycięstwie Rewolucji była, jak wiadomo, drogą zupełnie nową. Nie było skąd zaczerpnąć doświadczeń i wzorów. Klasa robotnicza młodej Republiki radzieckiej musiała więc dokonać pionierstwa i gigantycznego wprost wysiłku, nie będąc do tego początkowo zupełnie technicznie przygotowaną.

Od pierwszej chwili bowiem dotkliwie odczuwać się dawał brak kadr fachowców i specjalistów w każdej niemal dziedzinie.

FACHOWCY I SPECJALIŚCI Z SZEREGÓW KLASY ROBOTNICZEJ

Klasa robotnicza ZSRR jako kierownicza siła nowego socjalistycznego państwa zdawała sobie sprawę, że **z własnych szeregów wychować musi dziesiątki i setki tysięcy fachowców oraz specjalistów**, że musi oprzeć się na rzeszach własnej, rodzimej inteligencji zawodowej. Olbrzymią rolę odegrały tu szkoły i kursy przy fabrykach i zakładach pracy, tzw. rabfaki, oraz gęsta sieć szkół ogólnokształcących i zawodowych.

Decydującą rolę odegrał jednak i przede wszystkim o tym trzeba pamiętać, **rewolucyjny i nowatorski ruch współzawodnictwa pracy**

Współzawodnictwo pracy, zapoczątkowane w przemysłowym ośrodku Ukrainy — Donbasie — przez górnika Stachanowa, znalazło szeroki oddźwięk w masach robotniczych Związku Radzieckiego zarówno w ośrodkach przemysłowych, jak i na odcinku gospodarki rolnej. Wyrosły w ten sposób szeregi bohaterów nowego typu, bohaterów, jakich nie zna świat kapitalistyczny — bohaterów pracy. Dzięki ruchowi stachanowskiemu zmienił się zasadniczo sam stosunek do pracy, która w państwie socjalistycznym stała się — by użyć tu słów Stalina — sprawą czci i męstwa, honoru i sławy.

POTĘŻNY PRZEMYSŁ SOCJALISTYCZNY

Powstał w Związku Radzieckim już na przestrzeni pierwszych pięciolatek **potężny przemysł socjalistyczny**, spółdzielcze i państwowe zmechanizowane rolnictwo, nastąpiła likwidacja bezrobocia, zniesiono wyzysk człowieka przez człowieka, stworzono warunki dla ciągłego polepszenia położenia materialnego i kulturalnego mas pracujących. Olbrzymie te sukcesy zostały osiągnięte głównie dzięki wysiłkowi klasy robotniczej, która pod kierownictwem swej Partii potrafiła natchnąć najszersze rzesze ludowe prawdziwym entuzjazmem i ofiarnością dla sprawy budownictwa socjalistycznego, potrafiła okazać pomoc chłopom i po raz pierwszy w historii pchnąć gospodarkę rolną na nowe socjalistyczne drogi rozwojowe.

ROZPRAWA Z SOCJALDEMOKRATYZMEM

Klasa robotnicza potrafiła również otrząsnąć się w okresie międzywojennym od nacisku teorii socjaldemokratycznych i oportunistycznych potrafiła zbudować silną władzę państwową, która mogła do końca przezwyciężyć wpływy wroga klasowego. Klasa robotnicza przepędziła w konsekwencji bandy szpiegów i dywersantów, organizowanych przez trockistów i różnego rodzaju agentów, którzy okazali się później jawnymi pomocnikami międzynarodowego imperializmu.

Klasa robotnicza ZSRR zwyciężyła nadto stare koncepcje w dziedzinie nauki, kultury oraz stworzyła nową kulturę socjalistyczną, opartą na udziale i twórczości szerokich mas ludowych.

ZWYCIĘSTWO W OSTATNIEJ WOJNIE

Punktem kulminacyjnym dotychczasowej historii klasy robotniczej Związku Radzieckiego jest jednak niewątpliwie postawa robotników w okresie ostatniej wojny światowej, jest bohaterska karta wspaniale wyposażonej przez przemysł socjalistyczny radzieckiej Armii. Tu dopiero okazała się w pełni zwartość ideologiczna, bojowy charakter klasy robotniczej, która pod kierownictwem swej partii bolszewickiej potrafiła rozwinąć wielki patriotyzm, pogłębić braterstwo narodów, zorganizować obronę kraju przed napastnikiem i rozbić go w konsekwencji, zadając jednocześnie śmiertelny cios całemu obozowi imperialistycznemu

Klasa robotnicza Związku Radzieckiego w wyniku swego gigantycznego wysiłku rozbiła nowoczesny imperializm faszystowski w wojnie światowej oraz drogą ostatecznej likwidacji wszelkiego wyzysku człowieka przez człowieka, zbudowała społeczeństwo bezklasowe, społeczeństwo socjalistyczne.

W IMIĘ ZWYCIĘSTWA SOCJALIZMU

Dziś nie istnieje już w ZSRR klasa wyzyskiwaczy i wyzyskiwanych, dziś cały naród radziecki stoi na straży wielkich zdobyczy mas pracujących i swojego socjalistycznego budownictwa. Dziś, gdy w skali międzynarodowej narosła sprzeczność między światem imperialistycznym z jednej strony, a obozem postępu i pokoju z drugiej — w pełni zostaje zachowany klasowy, proletariacki charakter państwa radzieckiego, państwa robotników i chłopów.

Dziś więc, gdy imperializm amerykański stanowi poważne zagrożenie dla wolności i suwerenności narodów zacieśniają się więzy między klasą robotniczą wszystkich krajów z narodami Związku Radzieckiego. **Zdobycze radzieckiej klasy robotniczej stanowię bowiem najpewniejszą rękojmię postępu i pokoju światowego, najpewniejszą ostoję dla walki przeciw imperializmowi i reakcji międzynarodowej w imię wyzwolenia wszystkich pracujących wszystkich uciśnionych i wyzyskiwanych, w imię zwycięstwa Socjalizmu** [illegible]

Wielka Listopadowa Rewolucja Socjalistyczna

(Dokończenie ze str. 4).

...cja rokowań pokojowych przez wszystkie biorące udział w wojnie państwa. Tegoż dnia w nocy Zjazd uchwala „Dekret o Ziemi", który głosi: „własność obszarnicza na ziemię zostaje bezzwłocznie zniesiona, bez wszelkiego wykupu".

Zjazd powołuje do życia pierwszy Rząd Radziecki — Radę Komisarzy Ludowych z Leninem na czele. Stalin zostaje Komisarzem Ludowym dla spraw narodowościowych.

15 LISTOPADA

Rada Komisarzy Ludowych ogłasza zredagowaną przez Stalina „Deklarację Praw Narodów Rosji". Deklaracja podpisana jest przez Lenina i Stalina oraz uroczyście proklamuje prawo wszystkich narodów byłego imperium rosyjskiego „do swobodnego samostanowienia" aż do oddzielenia się i utworzenia samodzielnego państwa".

LISTOPAD 1917 — LUTY 1918

Rewolucja radziecka ogarnęła cały kraj. Rozpowszechnienie władzy rad na terytorium olbrzymiego państwa odbyło się w tempie szybkim, stało się — według słów Lenina — „pochodem triumfalnym władzy radzieckiej".

23 LUTY 1918 ROK

Chrzest bojowy młodej armii rewolucyjnej dzień jej narodzin, zwycięskie odparcie pod Pskowem i Narwą wojsk imperializmu niemieckiego który zdradziecko złamał zawieszenie broni i podjął pochód na Leningrad.

23 MARCA

Przeniesienie stolicy państwa radzieckiego do Moskwy.

LATA 1918 — 1920

Likwidacja zbrojnej interwencji państw imperialistycznych — pochodu 14 państw, zorganizowanego przez Winstona Churchilla. Likwidacja wewnętrznej kontrrewolucji. Korniłowa, Aleksiejewa, Krasnowa, Mamontowa, Kołczaka, Judenicza, Denikina, Wrangla, wspieranej przez imperialistów.

ROK 1922

Likwidacja interwencji japońskiej na Dalekim Wschodzie

Potęga gospodarki radzieckiej

Produkcja Przemysłowa Związku Radzieckiego wzrasta wydatnie z każdym rokiem. Przemysł radziecki wykazuje przy tym zdecydowaną tendencję do unowocześnienia się, co jest przede wszystkim zasługą wysoko wykwalifikowanych radzieckich inżynierów, techników i robotników, wprowadzających w życie [illegible] kich dziedzinach produkcji.

Na rozkaz swych mocodawców kapitalistycznych dziennikarze krajów zagranicznych usiłują pomniejszać znaczenie ZSRR, jako kraju o największych możliwościach przemysłowych i usiłują lansować teorie, jakoby rozwój przemysłu w ZSRR uległ stagnacji wskutek drugiej wojny światowej.

Jak wyglądają głosiciele „stagnacji" w ZSRR, w świetle cyfr? Oficjalne liczby zostały opublikowane w monografii przewodniczącego państwowego komitetu planu Związku Radzieckiego za rok 1947 oraz w Index des Federal Reserve Bulletins. Z tych liczb wynika, że w ciągu lat 19, tj. od 1928 roku do 1940 produkcja przemysłowa Związku Radzieckiego wzrosła o 551 proc., podczas gdy produkcja Stanów Zjednoczonych w tym samym czasie wykazuje wzrost o... 22 proc.! W najlepszych latach rozwojowych po wojnie domowej lat 60 ubiegłego wieku wykazuje amerykański przemysł roczny wzrost od 5 do 7 proc. W epoce imperializmu tempo rozwojowe znacznie opadło i wynosiło od 1 do 2 proc., a w poszczególnych latach nawet tylko ułamek procentu. Średnie tempo rocznego przyrostu w przemyśle socjalistycznym jest trzy do czterech razy większe od maksymalnej cyfry rozwojowej amerykańskiego kapitalistycznego przemysłu.

To są rzeczy bezsporne i ustalone, ale prasa burżuazyjna i burżuazyjni ekonomiści usiłują ten stan rzeczy zaciemnić. W tym celu stosują często następującą, rzekomo statystyczną, w rzeczywistości jednak fałszerską metodę: porównują rozwój powojenny w Stanach Zjednoczonych i w Związku Radzieckim ze stanem produkcji w wigilię drugiej wojny światowej i oświadczają z triumfem, że tempo rozwojowe przemysłu amerykańskiego jest wyższe, aniżeli tempo rozwojowe przemysłu radzieckiego.

Oczywiście, że tego rodzaju „statystyka" stanowi wyraźne fałszerstwo. Jest rzeczą powszechnie znaną, że przemysł radziecki poniósł największe straty wskutek agresji hitlerowskiej i celowej dewastacji, dokonywanej przez Niemców, podczas gdy na ziemi amerykańskiej nie stanęła stopa niemieckiego żołnierza. W ten sposób naginają burżuazyjni ekonomiści statystykę do swoich potrzeb.

Aby uzyskać prawdziwy obraz powojennego tempa rozwojowego w obu krajach, trzeba sięgnąć do innych cyfr. Trzeba porównać tempo rozwojowe w obu krajach w latach powojennych. I cóż się okaże?

W pierwszym roku powojennym, w roku 1946, Związek Radziecki notuje wzrost przemysłowej produkcji dla potrzeb ludności cywilnej o 20 proc., podczas gdy w tym samym czasie analogiczna produkcja w Stanach Zjednoczonych spada z 216 punktów na 170.

W roku 1947 Związek Radziecki powiększył ilość wyprodukowanych towarów o 22 proc., podczas gdy Stany Zjednoczone zanotowały wzrost tylko o 10 proc.

W pierwszej połowie roku 1948 gospodarka radziecka wykazuje dalszy wzrost produkcji przemysłowej w pierwszym kwartale o 32 proc., w drugim o 24 proc.

W Stanach Zjednoczonych w tym czasie wzrost produkcji wynosi jedynie od 2 do 3 proc.

Tak wygląda niefałszowane porównanie rozwoju produkcyjnego kraju gospodarki socjalistycznej z krajem klasycznej gospodarki kapitalistycznej jakim są USA. Mimo ogromnych strat wojennych gospodarki radzieckiej, już w dwa lata po zakończeniu wojny względny poziom produkcji przemysłu socjalistycznego w porównaniu z rokiem 1928 jest sześć i pół krotnie wyższy od analogicznego poziomu przemysłowego Stanów Zjednoczonych, mimo że kraj ten nie tylko nie ucierpiał w czasie wojny, ale nawet powiększył swój przemysł.

Wyższość przemysłu radzieckiego wynika z jego stałego, systematycznego i nieprzerwanego rozwoju. Gospodarka kapitalistyczna rozwija się cyklicznie: mniej więcej co siedem lub dziewięć lat następuje kryzys gospodarczy (wstrząs jest za każdym razem ostrzejszy), który cofa znacznie, o dziesięciolecia, rozwój przemysłowy kraju. Przykładowo: gdybyśmy ilość towarów wyprodukowanych w Stanach Zjednoczonych w roku 1929 określili liczbą 100, cyfra za rok 1933 wynosiłaby tylko 62. Rok 1937 przyniósł Stanom Zjednoczonym ponowne osiągnięcie poziomu przedkryzysowego ale już rok 1938 obniżył produkcję wskutek nowego kryzysu o przeszło 30 proc.

Socjalistyczna planowa gospodarka nie zna kryzysów i nie zna cyklicznego charakteru rozwoju przemysłowego. I to jest jeszcze jedna strona wyższość gospodarki radzieckiej nad gospodarką rozwojowych nawet państw kapitalistycznych.

MARIAN WARSZAWOWICZ

Z radzieckiego świata nauki

Tarle pracuje nad historią agresji

Znakomity historyk radziecki, członek Akademii Nauk ZSRR, Eugeniusz Tarle, przystąpił do pracy nad historią agresji przeciwko narodowi rosyjskiemu. Jak oświadczył Tarle, dzieło jego będzie składało się z 3 tomów. Tom I ma być poświęcony pochodowi króla szwedzkiego Karola XII w latach 1702 -1709 Tom II. obejmie dzieje inwazji Napoleona w roku 1812 Tematem III tomu będzie agresja hitlerowska przeciwko ZSRR. Tarle postawił sobie jako cel poddanie rewizji poglądów i teorii historyków zachodnich, którzy usiłowali pomniejszyć znaczenie roli Narodu Rosyjskiego w walce z agresorami. Szczególną uwagę zamierza zwrócić Tarle na przygotowanie dyplomatyczne i wojskowe ostatniej agresji hitlerowskiej przeciwko Związkowi Radzieckiemu.

St. Kowalczyk przew. Rady Naczelnej P. P. S.
Poseł na Sejm R. P.

Od piłsudczyzny do WRN

Na marginesie procesu przywódców WRN

Polska Partia Socjalistyczna ma różne tradycje, tradycje dobre i tradycje złe. Posiada tradycje nieugiętych bojowników, którzy w imię socjalizmu patrzyli śmiało śmierci w oczy, tradycje lewicowych nurtów ofiarności i poświęcenia wielu dziesiątek tysięcy robotników, inteligentów i chłopów, dla których sprawa socjalizmu stała się sprawą ich własną, sprawą, której służyli przez całe życie.

[illegible] Stefana Okrzei, Norberta Barlickiego, Stanisława Dubois.

Były jednak w naszej długiej historii karty inną ręką pisane. Były karty klęsk i porażek. Były też karty zdrady, karty renegactwa, karty rozbijactwa ruchu socjalistycznego. Jedną z takich kart jest właśnie historia WRN. Ta prawicowa złośliwa narośl na naszym ruchu wywodzi się z pseudopatriotycznej tendencji przeciwstawiania walki narodowej — walce klasowej. Mówiono: „Na razie walczymy o niepodległość, później pomówimy o socjalizmie". Tak jakby można było oddzielić walkę o prawdziwą niepodległość od równoczesnej bezpardonowej walki o ustrój sprawiedliwości społecznej.

„Jechałem czerwonym tramwajem PPS do stacji Niepodległość. Jedźcie dalej sami". Tymi słowami odpowiedział kiedyś Józef Piłsudski w pierwszych latach niepodległości tym, którzy wskazywali mu na sprzeczność, jaka istniała między jego polityką, a hasłami, o których kiedyś mówił jako jeden z czołowych działaczy PPS.

Józef Piłsudski „wysiadł" z Polskiej Partii Socjalistycznej, ale zostawił w niej swoich ludzi, zostawił rozmyślnie i planowo ludzi, którzy spełniali w Polskiej Partii Socjalistycznej rolę agentów sanacji.

Sięgnijmy do przykładów! Stanął na baczność przed Piłsudskim Jędrzej Moraczewski i wielu innych, którzy nie tylko zmarnowali te olbrzymie możliwości, jakie fala rewolucyjna 1918 roku otwierała przed socjalizmem i demokracją w Polsce, ale także później usiłowali postawić na baczność przed Piłsudskim całą Polską Partię Socjalistyczną.

Rajmund Jaworowski stał się z ramienia sanacji organizatorem rozłamu, terroryzującym przy pomocy pałkarzy Łokietka znienawidzonych lewicowców.

Czarną nicią ciągnie się przez dzieje naszej Partii działalność obcych jej i wrogich czynników, zadających jej ciosy w plecy w najbardziej decydującej chwili, paraliżujących jej działalność, marnujących ofiarność i pracę, wytrwałość i poświęcenie wielu tysięcy robotników PPS-owców.

Najgroźniejsi nie byli jednak ci, którzy odeszli, niebezpieczniejsi byli ci, którzy zostali w Partii z całym bagażem piłsudczyzny, i którzy nadal partii szkodzili, działając w jej szeregach.

Kiedy wspominamy ostatnie [illegible], to widzimy, że gdy cała niemal Partia, olbrzymia większość dołów partyjnych wraz z przywódcami lewicowego i jednolito-frontowego skrzydła partii, kierowanego przez Norberta Barlickiego, Stanisława Dubois, Adama Próchnika parła do stanowczej walki z reżimem sanacyjnym, prowadzącym Polskę do zguby — wtedy właśnie w kierownictwie Partii siedzieli ludzie, którzy [illegible] wszystko, by sparaliżować ruch robotniczy, nie dopuścić do powstania szerokiego frontu demokratycznego by uratować sanację [illegible].

Ci ludzie — to Pużak, Kwapiński, Zaremba, Dzięgielewski, Prager, Arciszewski. Ludzie ci od dawna związani osobiście z piłsudczykowską kliką narzucali bierność naszej Partii w chwili najstosowniejszej do walki.

[illegible] rozwiązali Polską Partię Socjalistyczną i utworzyli WRN — to uczynili to bynajmniej nie dlatego, by zmylić gestapo, uczynili to jak się okazało dlatego, że chcieli usunąć wszelkie powiązania z socjalistycznym programem. Pużak, Zaremba i inni podobnie jak Jaworowski czy Łokietek, dawno przestali być socjalistami. Stali się po prostu macką piłsudczyzny, macką sanacji, macką ideologii burżuazyjnej, wysuniętą na teren ruchu robotniczego.

Okres konspiracji sprzyjał zatarciu wyraźnego oblicza społeczno-politycznego walki. Widząc przed sobą śmiertelnego wroga [illegible], każdy Polak [illegible] do organizacji. Cały naród [illegible] się do walki. Ten moment chytrze wykorzystali starzy, wytrawni gracze polityczni, związani z piłsudczyzną, sterujący WRN-em. Najlepsze porywy zostały przez nich odpowiednio przetopione na własny kapitał polityczny. W latach następnych okupacji, kiedy pogłębiał się społeczny sens walki o niepodległość, a jeszcze bardziej po odrodzeniu niepodległej Polski, kiedy to wyraźnie stanął problem społecznej treści naszej walki, wyszło szydło z worka. Przywódcy WRN [illegible] konspiracji stoczyli się do sojuszu z reakcją i do dywersji przeciwko Polsce i [illegible]. To są właśnie WRN [illegible].

Cała zdrowa, ideowo przygniatająca część Partii znalazła właściwą drogę. Stanęła do budowy zrębów nowej Polski Ludowej. W pierwszych miesiącach niepodległości stało się jasne, kto był uczciwym PPS-owcem [illegible] WRN kto zaś nie. Duża część byłych członków WRN stanęła do uczciwej pracy, inni, knujący przeciwko własnej partii, przeciw rządowi ludowemu [illegible], stali się zwykłymi zdrajcami.

Terenowi WRN-owcy niejednokrotnie reprezentowali szczerze demokratyczne i rewolucyjne tendencje w walce.

Ale pużakowskie kierownictwo marnowało ten ich dorobek, prowadząc politykę [illegible] robotniczemu. Była to polityka nieprzejednanej walki z organizacjami lewicowymi, polityka walki z komunistami, a następnie z PPR, polityka bloku z sanacją w aparacie delegatury.

Fakt, że wielu PPS-owców uległo tej polityce, sprawił, że w pierwszych miesiącach odbudowywania Państwa Polskiego, głos Polskiej Partii Socjalistycznej brzmiał niezwykle słabo, o wiele słabiej niż powinien był brzmieć.

Gdyby nie ławica partyjna, która wbrew Pużakowi i Zarembie stanęła już przed wojną na gruncie jedno[illegible] klasy robotniczej w Polsce i sojuszu z ZSRR i gdyby [illegible] kapitał doświadczenia, ofiarności wyrobienia politycznego [illegible] dla kadry naszej Partii byłby zmarnowany dla Polski i dla klasy robotniczej.

Wiele zmieniło się jednak w miesiącach, jakie nastąpiły po wyzwoleniu Polski. Większość dawnych członków WRN zrozumiała, o co walczy odrodzona PPS i cały obóz demokratyczny. Ci wszyscy, którzy rzeczywiście pragnęli szczerze niepodległości i socjalizmu, stanęli do pracy.

W [illegible] WRN pozostali ci, dla [illegible] socjalizm był tylko wywieszką, szyldem „czerwonym tramwajem", mającym dowieźć ich do [illegible].

Ludzie ci, powiązani z sanacją i faszystowskimi organizacjami reakcyjnego podziemia, stali się narzędziem ochrony interesów obszarników i wielkiego kapitału w Polsce.

Podziemne [illegible], tworzone przez [illegible] i ich wspólników, stanowiły [illegible] czykowskiej, [illegible] dywersji w naszym narodzie. Podobnie, jak kiedyś na [illegible] BBWR i OZON-u usiłowali rozbić naszą partię pałkarze Jaworowskiego i Łokietka, tak w okresie odrodzonej PPS, usiłowały nas także rozłożyć od wewnątrz, w interesie endecko - sanacyjnego bloku podziemnego — grupki zwolenników Pużaka i Zaremby.

Tow. St. Kowalczyk

Produkcją większą o 140 ton

uczci „Semperit" Kongres Zjednoczeniowy

KRAKÓW. (WW) — W ślad za załogami licznych zakładów pracy również pracownicy „Semperit" — Krakowskich Zakładów Gumowych, odpowiadając na apel górników zabrskich i wezwanie fabryki „Kabel" w Krakowie, z okazji Zjednoczenia Partii Robotniczych zobowiązali się wyprodukować ponad plan do końca br. 140 ton wyrobów gumowych wartości 60 mil. zł w tym 35 tys. dętek rowerowych, 4 tys. kg. artykułów technicznych i uszczelnień dla przemysłu ze specjalnym uwzględnieniem hutnictwa, górnictwa, cukrownictwa i poszukiwań naftowych, 2,5 tys. artykułów sanitarnych oraz 20 tys. sztuk opon rowerowych mimo, że w pierwszych [illegible] dla braku surowca normalna produkcja fabryki wykazała 5-tygodniowy zastój.

Warsztaty oprócz normalnych zajęć wyremontują 2 aparaty do wulkanizacji opon rowerowych i [illegible] w br. uruchomią kalander profilowy i walcarkę do podgrzewania również niezależnie od całego wykonania nakreślonego planu.

Wielka narada produkcyjna w PMT

w Czyżynach

KRAKÓW (WW). — W Zakładzie Uprawy Tytoniu Polskiego Monopolu Tytoniowego w Czyżynach odbyła się wielka narada produkcyjna z udziałem delegatów Dyrekcji PMT z naczelnym dyrektorem tow. Nadulskim na czele, Dyrekcji Zakładów kierowników Oddziałów i pododdziałów, Rady Zakładowej, aktywistów obu partii oraz przodowników pracy.

Zebrani po wysłuchaniu referatu naczelnego dyrektora PMT, który omówił całokształt zagadnień produkcyjnych i społecznych w Zakładzie Czyżyńskim, wzięli udział w ożywionej dyskusji, w ramach której poruszono szereg istotnych zagadnień z dziedziny dyscypliny, organizacji i higieny pracy.

Szczególny nacisk położono na stosowanie jak najdalej idących oszczędności i staranności. Praktyka dotychczasowa wykazała, że zarówno pracownicy jak i dyrekcja, są w stanie przyczynić się do uzyskania jeszcze większych oszczędności. Skoro jedynie tylko w zużyciu energii elektrycznej osiągnięto oszczędność 27.000 kwh wartości 164 000 zł a na wybudowaniu przez własne brygady robotnicze nowych komór fermentacyjnych zyskano w stosunku do cen oferowanych w przetargu blisko 3 mil. zł, należy podobne oszczędności rozciągnąć na wszystkie dziedziny.

Dyskusję po udzieleniu wyjaśnień przez dyr. Kuszczaka zreasumował tow. dyr. nacz. Nadulski, zapowiadając m. in. wprowadzenie od dnia 1. 1. 49 r. nowej umowy zbiorowej, która ureguluje sprawę współzawodnictwa pracy, oraz oświadczając, że Zakłady w Czyżynach produkujące obecnie ok. 7 miln. kg półfabrykatu, wobec planowanych 3 milionów w najbliższej przyszłości zostaną poważnie rozbudowane do rozmiarów jednego z najnowocześniejszych i największych w Polsce kombinatów tytoniowych.

Nowy punkt skupu nabiału w pow. nowotarskim

KRAKÓW (S) — W najbliższym [illegible] Dział Rolniczy Urzędu Wojewódzkiego przystąpi do budowy mleczarni i serowarni w Jaworkach, uruchamiając również punkt skupu nabiału na terenie powiatu nowotarskiego w Jabłonce i Łapszach Niżnych, które dotąd do tego stopnia nie miały zbytu na produkty mleczarskie, że mlekiem wykarmiano nierogaciznę.

Coraz większy oddźwięk apelu górników śląskich

KRAKÓW. (m) Hasło rzucone przez górników kopalni „Zabrze-Wschód" podejmowane jest entuzjastycznie przez pracowników coraz to nowych zakładów pracy na terenie województwa krakowskiego.

Ostatnio do licznych uchwał załóg fabrycznych i zakładów przemysłowych które historyczny dzień zjednoczenia partii robotniczych uczczą zwiększoną produkcją, nowymi osiągnięciami ponad plan, wykonaniem planu rocznego przed terminem, przybyły uchwały robotników i pracowników budowlanych zatrudnionych przy budowie budynku przemysłowego Polskiego Monopolu Tytoniowego w Czyżynach pod Krakowem prowadzonej przez SPB, oraz pracowników krakowskiej Okr. Dyrekcji Poczt i Telegrafów.

Robotnicy budowlani zatrudnieni w Czyżynach postanowili uczcić dzień zjednoczenia przez skrócenie i przyśpieszenie terminu wykonania robót budowlanych budynku PMT w surowym stanie.

Termin budowy ustalony na 250 dni roboczych uchwalono skrócić o 20 procent na 200 dni roboczych. Grupa zbrojarzy to jest cieśli, murarzy i betoniarzy zobowiązała się zwiększyć racjonalną oszczędność materiałową tak, aby nie było zbędnych odpadków materiałów budowlanych.

Równocześnie zebrani pracownicy uchwalili rezolucję wyrażającą solidarność ze strajkującymi robotnikami i górnikami Francji, przesyłając im pozdrowienia i życzenia zwycięstwa. W rezolucji zebrani potępili również krwawy reżim rządów frankistowskich w Hiszpanii i domagali się wolności dla wszystkich bojowników walczących z faszyzmem. Rezolucję w tej sprawie postanowiono przesłać na ręce sekretarza generalnego ONZ.

Na apel górników z Zabrza odpowiedzieli i pocztowcy. Dla zamanifestowania swej radości z powodu połączenia się obu partii robotniczych, pocztowcy i telotechnicy okręgu krakowskiego na zwoływanych w tym celu zebraniach postanowili:

do końca listopada br. zwiększyć wydatnie ponad plan liczbę prenumeratorów prasy robotniczej w ośrodkach robotniczych i gromadach wiejskich,

przyśpieszyć o jeden miesiąc projektowane na styczeń 1949 zwiększenie liczby listonoszy wiejskich i uczęstotliwienie obsługi pocztowej poszczególnych gromad, co stworzy lepsze warunki dla upowszechnienia słowa drukowanego wśród chłopów,

zwiększyć ilość skrzynek pocztowych oraz punktów sprzedaży znaczków pocztowych na wsi i w miastach,

przyśpieszyć o jeden miesiąc [illegible] mowe naprawy taboru samochodowego i sprzętu pocztowo - telekomunikacyjnego,

przyśpieszyć telefonizację wsi i usprawnić funkcjonowanie urządzeń teletechnicznych,

usprawnić obsługę klienteli przy okienkach pocztowych oraz służbę doręczeń listów, pieniędzy i paczek.

Ponadto pracownicy Dyrekcji Okręgu Poczt i Tel. w Krakowie postanowili przyśpieszyć reorganizację pracy w Dyrekcji i urzędach w myśl wymogów naukowej organizacji pracy i postulatów współzawodnictwa pracy w służbie pocztowo-telekomunikacyjnej.

Krakowskie Zakłady Garbarskie pozdrawiają garbarzy Moskwy

KRAKÓW (S) — W 31 rocznicę Rewolucji Listopadowej Koło Przyjaźni Polsko-Radzieckiej przy Garbarni Nr 3 w Krakowie przesłało braterskie pozdrowienia towarzyszom-garbarzom chromowym Związku Radzieckiego w Moskwie. Garbarnia krakowska zawiadomiła swoich towarzyszy w Moskwie, że plan produkcyjny na rok 1948 wykonała już w dniu 27 października br.

Garbarze krakowscy wyrazili chęć nawiązania najbliższego kontaktu z garbarzami moskiewskimi dla wymiany zarówno myśli, jak doświadczeń i osiągnięć fachowych na terenie prac garbarskich.

Załogi kopalń „Bolesław" i „Ulisses" dadzą 3 tys. ton pirytów ponad plan

KRAKÓW (WW) — Solidaryzując się z wezwaniem tow. kop. Zabrze-Wschód załoga kopalni „Bolesław" ... doniosłość przedterminowego wykonania planu produkcji dla państwa i dla dobrobytu mas pracujących uchwaliła na zebraniu w dniu 4 bm. do dnia 4 grudnia zakończyć wykonanie państwowego planu produkcyjnego oraz do końca roku dać dodatkowo niemniej niż 3000 ton minerałów użytecznych jak blendy, pirytu i galenu.

Oprócz wysiłku produkcyjnego załoga deklaruje wykończenie budynków mieszkalnych dla robotników kopalni do końca stycznia 1949 r.

Spółdzielczy pogłębiają przyjaźń polsko-radziecką

RZESZÓW (kul). Staraniem Koła Spółdzielców Towarzystwa Przyjaźni Polsko - Radzieckiej ... przewodnictwem mgr. W. Pasieki odbyła się w sali Centralnego Związku Spółdzielczego w Rzeszowie uroczysta akademia, zorganizowana w ramach Miesiąca Pogłębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej.

Na program złożyło się zagajenie Delegata Centralnego Związku Spółdzielczego mgr. T. Miciaka. Referat na temat przyjaźni polsko-radzieckiej wygłosił mgr. Petrus Juliusz.

W części artystycznej wystąpił żeński zespół chóralny Związku Zawodowego Pracowników Spółdzielczych z Rzeszowa pod dyr. ob. Magnuckiej oraz chór reweleriów Składnicy Centrali Spółdzielni Spożywców „Społem" z Kolbuszowej pod dyr. prof. Jabłońskiego. Zespoły wykonały szereg pieśni radzieckich i polskich. Wiersz Prutkowskiego p. t. „Lenino" recytowała ob. Dasler, a wiersze Majakowskiego Świetlowa ob. Bieńkowski. Udział w akademii wzięło 300 osób.

Nadleśniczy na ławie oskarżonych

OLKUSZ (JK) — Nadleśniczy miejskich lasów olkuskich, Paweł Małek, zamieszkały w leśniczówce Zurada k. Olkusza, tytułujący się inżynierem, był prawdziwym katem dla ludności wsi Zurada i okolicy. Jego wroga działalność odczuła ludność okoliczna zwłaszcza w czasie okupacji, kiedy często w mundurze niemieckim z grubą laską hulał bez karnie, łżąc Naród Polski i maltretując okoliczną ludność.

Nieludzkie postępowanie Małka w stosunku do ludności polskiej odbyło rozprawa sądowa Sądu Okręgowego w Sosnowcu na sesji wyjazdowej w Olkuszu. W czasie procesu okazało się, że Małek uciekł w roku 1944 wraz z Niemcami i dobył ... na Śląsk. Tam zaczął robić starania o rehabilitację, ale został zdemaskowany i aresztowany. Rozprawę odroczono celem powołania nowych świadków.

Należy dodać, że przed wojną Małek miał szereg spraw o pohicie.

MRN solidaryzuje się z walką górników francuskich

KRAKÓW (m). Na ostatnim posiedzeniu Miejskiej Rady Narodowej na skutek rezygnacji członków MRN mjr Kiełka, St. Lisa i dr Różańskiego przyjęto jednomyślną uchwałą Rady w ich miejsce mjr Hoffmana, ... Wierzbickiego i tow. Jaicha. Dokonano również zmiany w składzie komisji dyscyplinarnej dla pracowników miejskich przez powołanie tow. tow. Wierzbickiego i Bartika w miejsce tow. Drobnera i Piotrowskiego.

Rada przyjęła następnie sprawozdania Prezydium MRN i komisji Kontroli Społecznej MRN. Działalność komisji w okresie ubiegłym wyrażiła się w kontroli przeprowadzonej w 26 urzędach państwowych 97 przedsiębiorstwach państw. oraz w 6 innych instytucjach.

W związku z otrzymaniem kilku nowych autobusów Miejska Kolej Elektryczna uruchomiła linię autobusowe Borek Fałęcki—Szwoszowice. ul. Piastowska — Las Wolski, Barbakan — Prądnik Czerwony, Al. Słowackiego—Prądnik Biały. Wprowadzona została nowa taryfa autobusowa przy czym ustalono, że granicą dla otrzymania ulgowych biletów autobusowych MKE, jest zarobek miesięczny nie przekraczający 12 tysięcy zł. Przy otrzymaniu ulgowej karty tramwajowej granice zarobku podwyższonego na 9 tysięcy. Do zarobku nie będzie się wliczać wynagrodzeń za godziny nadliczbowe, ekwiwalentów żywnościowych, dodatków rodzinnych itd. Rada uchwaliła natomiast ograniczenie tego rodzaju, że ulgowe karty tramwajowe otrzymywać mogą pracownicy i młodzież szkolna w wypadkach, gdy miejsce pracy lub szkoła będzie oddalona od miejsca zamieszkania posiadacza karty przynajmniej o trzy zwykłe przystanki tramwajowe.

W toku obrad uchwalono mnożnik dla wymiaru podatku od nieruchomości na rok 1948, statut opłat od środków przewozowych, zmianę statutu Komunalnej Kasy Oszczędności m. Krakowa oraz podjęto szereg uchwał dotyczących nabycia gruntu w poszczególnych dzielnicach miasta w związku z regulacją ulic.

Na wniosek radnego tow red Stajera rada uchwaliła konieczność wprowadzenia sygnalizacji przeciwpożarowej w kinach krakowskich i wprowadzenie stałych dyżurów strażackich, aby zapewnić bezpieczeństwo publiczności zgodnie z przepisami budowlanemi.

Na zakończenie obrad rada przyjęła przez aklamację wniosek klubów radnych PPS i PPR wyrażający solidarność Rady jako przedstawicielki krakowskich mas pracujących, z walką robotników francuskich o swoje prawa.

Ponad 600 tys. zł złożył krakowski świat pracy

na pomoc dla strajkujących francuskich towarzyszy

KRAKÓW. (m) — Fundusz Pomocy strajkującym górnikom i robotnikom we Francji rośnie z dnia na dzień. W odpowiedzi na terror zaprzedanego imperialistom angloamerykańskim rządu francuskiego, ... solidarności z niezłomną walką warzyszy górników i robotników francuskich, krakowska klasa robotnicza spontanicznie wpłaca na Fundusz Pomocy. Do tej pory do Okręgowej Komisji Związków Zawodowych w Krakowie wpłynęło ponad 600 tysięcy złotych na pomoc dla strajkujących górników we Francji.

Wojewódzka Szkoła Międzypartyjna złożyła 3 342 zł; pracownicy firmy „Virus" — 355 zł; pracownicy Państw. Zakładów Higieny — 980 zł; prac. Pralni Klinicznej UJ — 250 zł; prac. Drukarni Narodowej — ... zł; pracownicy Gazowni Miejskiej — 3.343 zł; prac. Spółdz. „Twórczość" — 1.730 zł; prac. Spółdz. Metaletechnika — 4.190 zł; ... Spółdz. Pracy „Styl" — 1.200 ... prac. Spółdz. Konfekcja — 5.000 ... prac. Spółdz. Radiomechanik — 570 zł; prac. Spółdz. Pracy „Jedność" — 3 100 zł; prac. firmy „..." — 830 zł; Z. Z. Techników Dentystycznych — 1.790 zł; prac. firmy „Zoria" — 400 zł.

Współtowarzysze pracy zamiast wieńca Tadeuszowi Kociołkowskiemu złożyli 2.500 zł. Gminna Rada Narodowa w Świątnikach Górnych przeznaczyła diety w wysokości 4 275 zł na rzecz strajkujących we Francji.

Szczególnie imponująco przedstawia się suma, ofiarowana przez funkcjonariuszy M. O. Milicjanci z Komendy Miasta złożyli dotychczas 48 550 zł. Wojewódzka Komenda M. O. 135.950 zł.

Pracownicy i funkcjonariusze Wojewódzkiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego złożyli 19.250 zł.

Komitet PPR w Słomnikach wpłacił 24.509 zł. zebranych przez swoich członków.

Dwudniowa zbiórka uliczna w Krakowie przyniosła 242.882 zł. W zbiórce tej poza członkami Związków Zawodowych wzięła również udział młodzież „Służby Polsce".

Woj. krakowskie przoduje w akcji współzawodnictwa rolnego

KRAKÓW (s) Wydział Rolnictwa i Reform Rolnych Krakowskiego Urzędu Wojewódzkiego przystąpił ostatnio do wzmożonego współzawodnictwa pracy wysuwając się na czoło wszystkich województw w Polsce, chociaż w roku ubiegłym zajmowało pod tym względem jedno z ostatnich miejsc.

Już na wiosnę br. przeprowadzono propagandę siewu rzędowego z jednoczesnym użyciem nawozów naturalnych i sztucznych. Wynik był imponujący: plon z 1 ha przeciętnie wynosi o 10 proc. więcej, jak przed wojną (dotyczy to zarówno pszenicy, żyta, a zwłaszcza owsa). W akcji siewnej jesiennej woj. krakowskie podjęło współzawodnictwo pracy z woj. kieleckim i rzeszowskim, przyczym położono nacisk na podniesienie produkcji roślinnej i zwierzęcej.

Jeżeli chodzi o produkcję obornika, wybudowano dotychczas ok. 2 tys. gnojowni betonowych, ponad 100 ... kamiennych i 600 ... gliniebitych, ok. 2 tys. zbiorników na gnojówki i założono ok. 14 tys. kup kompostowych, co wydatnie przyczyni się do podniesienia plonów.

Produkcja pasz treściwej ściśle związana jest z budową silosów betonowych, z których wytwarza się t. zw. kiszonki. Dotychczas wybudowano 72 silosy betonowe. Dalsze znajdują się w ...

Wydział Rolny zainicjował organizację pasterstwa górskiego i podgórskiego: w roku bieżącym dokonano przepędu owiec na halę państwową w Jaworkach, gdzie urządzono 22 cerkle i 22 strągi oraz zapoczątkowano budowę 5 bacówek, znajdujących się obecnie na ukończeniu.

W porozumieniu z Min. Roln. i Reform Rolnych Urząd Wojewódzki przeprowadził plan zagospodarowania części powiatu nowotarskiego. Prace te uznano ... przykładowe dla województwa rzeszowskiego, dolno-śląskiego i wrocławskiego.

Dział Rolnictwa wykończył drugą część planu zagospodarowania powiatu nowotarskiego, a w gruncie dnju opracuje się plan zagospodarowania pozostałych terenów górskich i podgórskich woj. krakowskiego.

Należy podkreślić, że woj. krakowskie jest w całej Polsce jedynym terenem, gdzie odłogi i ugory zlikwidowano całkowicie, a pozostałe po ostatniej powodzi zamulone tereny zostały przywrócone dla gospodarki.

Kolejowa przychodnia lekarska w nowej siedzibie

KRAKÓW (m) — Ostatnio odbyło się w Krakowie uroczyste otwarcie Centralnej Poradni Lekarskiej PKP przy ul. Pawiej. W otwarciu tej placówki wziął udział dyr. tow. inż. Kmita, przedstawiciele partii politycznych, związków zawodowych, ZZK i licznie zebrani kolejarze.

Tow. inż. Kmita w krótkim przemówieniu podkreślił zasługi pracowników, którzy wzmożonym wysiłkiem przyśpieszyli budowę tej jak cennej i pożytecznej placówki zdrowia. Powstała ona z ponieckiego budynku administracyjnego i niewykończonej ... walni wagonów. Przy przebudowie tych objektów na poradnię wyróżnili się: przodownik Cybula, zawiadowca Gacek, nacz. Sierniński, inż. Serguca i inż. Wyspiański.

Z kolei przemawiał przewodniczący Zarządu Okr. ZZK tow. Flacht poczem nastąpiło przekazanie nowej placówki dyrektorowi DOKP tow. inż. Kmicie.

W poradni pełnić będą obowiązki lekarze rejonowi oraz 17 lekarzy specjalistów. Wyposażona jest ona w nowoczesne pracownie chemiczno - bakteriologiczne, zakład fizykoterapeutyczny i w zakład roentgenologiczny. Przy poradni uruchomiony jest również dział przeciwgruźliczy. Nowy ośrodek lekarski dysponuje dwoma samochodami sanitarnymi.

Wspaniała ta placówka powstała wysiłkiem kolejarzy, budowana była systemem gospodarczym. Każdy dział służby kolejowej przyczynił się swą pracą do jej powstania. Tak naprzykład montaż ... ci elektrycznej, telefonicznej, instalacje i urządzenia specjalne zostały uruchomione rękami kolejarzy z poszczególnych służb.

Nie wątpimy, że placówka ta będzie dumą krakowskich kolejarzy spełni jak najlepiej pokładane w niej nadzieje.

Fabryki przetworów owocowych

w województwie krakowskim

KRAKÓW (s) — Dział Rolnictwa i Reform Rolnych woj. krakowskiego w ramach współzawodnictwa pracy zorganizował fabrykę przetworów owocowych w Kalwarii, powiat Wadowice, która do końca ... da 65 000 litrów wina. W ... nam odhudowy znajduje się fabryka eksportowych koniaków w ... dzie dawniej wytwarzał słynny jarzębiak Izdebnickí ... ecnie rozpoczęto prace nad zmon ... niem pierwszej w Polsce fabryki ... ziołowych w Tym... Dla postawienia sprawy przetwórów owocowych w woj. krakowskim, obfitującym w sady, na właściwym poziomie, Urząd Wojewódzki otwiera w dniu 14 b. m. ... barku pierwsze w ... Technikum Przetwórstwa Owocowego.

Trzeba dodać, że pracownicy biurowi działu rolnictwa i reform rolnych ... na ... nie wicewojewody tow. Przybysza biorą żywy udział we współzawodnictwie pracy.

Film o ołtarzu Wita Stwosza

KRAKÓW (Lak). — Doskonały reżyser Instytutu Filmowego, specjalista od filmów naukowych i o oświatowych ... Sałański przygotowuje się do nakręcenia filmu, poświęconego ołtarzowi Wita Stwosza. Film ten będzie zawierał m. in. sceny, przedstawiające odnowienie Ołtarza.

W PARTII

KOMUNIKAT

Sekretariat PPS Dzielnicy „Śródmieście" zawiadamia że dnia 8. H. 1948 o godz. 17 odbędzie się w gmachu PPS Kraków, Rynek Główny 30, sala 52, II piętro odprawa sekretarzy Komitetów i Kół. Obecność wszystkich obowiązkowa.

KOMUNIKAT

Wszyscy bezrobotni członkowie Polskiej Partii Socjalistycznej zgłoszą się natychmiast w Sekretariacie Komitetu Dzielnicowego — Śródmieście — ul. Krakowska 1, Ip. w godzinach od 9—13. Termin do ... 11. włącznie. Poparcia o pracę udzielać będzie się tylko tym, którzy zgłoszą się w wyż. podanym terminie.

CO * GDZIE * KIEDY

TEATR MIEJSKI IM. SŁOWACKIEGO — godz 19 — „Sen nocy letniej" Szekspira.

MIEJSKI STARY TEATR — duża sala — godz. 19 — „Maria Stuart" Słowackiego. Mała sala — godz. 18.15 — „Noe i jego menażeria" — Łomnickiego.

TEATR „SCALA" — godz. 19.30 — 1000 taktów piosenki jazzowej — Z. Karasiński.

TEATR MŁODEGO WIDZA RTPD — godz. 11.30 — „Królowa śniegu".

TEATR LALKI i AKTORA „GROTESKA" — „Cudowna lampa Aladyna" — godz. 17 dla dzieci godz 19.30 dla dorosłych.

FILHARMONIA KRAKOWSKA — godz. 12 — Poranek Symfoniczny — Dyryguje A. Kopyciński. Solista Z. Szymonowicz. W programie: Glinka — Rusłan i Ludmiła. Szostakowicz — Koncert fortepianowy. Czajkowski — Dziadek do orzechów.

Dziś po raz 30
„SEN NOCY LETNIEJ"
w teatrze im. J. Słowackiego

KINA:

ŚWIT i UCIECHA: „Lenin w październiku". UCIECHA i SZTUKA: „Nowe pokolenie". WARSZAWA: „Ostatni Mohikanin". WANDA: „Zakazane piosenki". WOLNOŚĆ: „Ludzie bez skrzydeł". GDAŃSK: „Pojedynek".

Początek seansów: Świt i Uciecha godz. 15.30, 17.30, 19.30. Wanda — 14, 16, 18.15, 20.15, w pozostałych kinach 16, 18, 20.

... Aktualności w sali kina Sztuka — Najnowsza Polska Kronika Filmowa. Ziemia Kłodzka Pająk. W sercu Meksyku.

Kino Oświatowe: program Aktu...

DYŻUR LEKARZA POŁOŻNIKA

Ubezpieczalni Społecznej 7 11. dr Piotrowski Kazimierz, Długa 60, tel. 599-27.

W nagłych zachorzeniach w nocy: Ubezpieczalnia tel 370-70.

RADIO

7 LISTOPADA (niedziela)

7.00 Sygnał czasu; 8.00 Dziennik poranny; 9.00 Popularna muzyka; 11.00 Wszechnica radiowa; 11.57 Sygnał czasu, 12.04 Koncert muzyki popularnej; 14.00 „W rocznicę wydania dekretu Komisarzy Ludowych" 14.10 „O Leninie" — audycja dla dzieci. 14.30 Koncert Polskiej Kapeli Ludowej; 15.00 „W okopach Stalingradu" — słuchowisko 17.00 Koncert „W rocznicę Rewolucji Październikowej"; 18.35 Audycja Chopinowska: 19.05 „Od melodii do ... 19.. „Czarodziejski beben" — audycja rozrywkowa wg. Lwa Tołstoja; 21.00 Koncert muzyki radzieckiej; 21.45 Ludowa muzyka Narodów Radzieckich; 22.45 Koncert ...; 22.55 Wiadomości ... 00 Hymn i koniec audycji.

Odczyt 9. bm o godz. 18 w lokalu Zarządu Woj. Ligi Kobiet w Krakowie, ul Karmelicka 51, Mgr. B. Polasek wygłosi odczyt pod tytułem „Kobieta i dziecko w naszym prawie familijnym".

ZE SPORTU

Dzisiejsze imprezy sportowe na Śląsku i w Zagłębiu

CHORZÓW—BATORY.

Godz. 12 — stadion „Ruchu" — mecz piłki nożnej o mistrzostwo Klasy Państwowej pomiędzy gospodarzami a Cracovią.

CHORZÓW.

Stadion na Górze Wyzwolenia — mecz szczypiorniaka o mistrzostwo Ligi ZBAKS — AZS (K-ce).

KATOWICE.

Godz. 19.30 — sala Domu Kultury Huty Baildon, przy ul. Wojciechowskiego — mecz pięściarski o mistrzostwo klasy „A" Śląskiego OZB pomiędzy gospodarzami a świętochłowickim Zrywem.

Boisko Pogoni, przy ul. Kościuszki — mecz o mistrzostwo Ligi szczypiorniaka pomiędzy gospodarzami a Cracovią.

RYBNIK.

Mecz piłkarski o mistrzostwo Klasy Państwowej Rymer — Widzew.

GROSZOWICE.

Mecz o mistrzostwo Ligi szczypiorniaka Chroby — ZZK (Gniezno).

O MISTRZOSTWO KLASY „A" GRAJĄ (gospodarze bojsk na pierwszym miejscu):

ŚLĄSKI OZPN

Klasa wydzielona: Soła (Żywiec) — Naprzód (Rydułtowy). Kop. Katowice — Pogoń (K-ce)) Siemianowiczanka — **Polonia** (Piekary): Czarni (Chropaczów) — Concordia (Knurów): Koszarawa (Żywiec) — Huta Pokój.

Grupa I: Kostuchna — Zabłocie: Kop. Kleofas — Kop. Dębieńsko HKS (Szopienice) — Gwardia (K-ce): ZZK (K-ce) — Kop. Eminencja: ZKSM (Mała Dąbrówka) — Lechia (Mysłowice): Walcownia (Dziedzice) — Ligocianka.

Grupa II: Ruch (Radzionków) — Batory (Chorzów): Ruch Ib (Chorzów) — Azoty (Chorzów). Walka (Makoszowy) — Wyzwolenie (Michałkowice): RKS „27" (Orzegów) — Śląsk (Świętochłowice: Śląsk (Tarnowskie Góry) — Plast (Pawłów).

ZAGŁĘBIOWSKI OZPN

Czarni (Sosnowiec) — RCKS (Czeladź): TUR (Olkusz) — Unja (Sosnowiec): Zagłębianka (Będzin) — Płomień (Milowice); Będzin — Piaski: Zagłębie (Dąbrowa Górn.) — Sarmacja.

UWAGA SOSNOWIECI

Zapowiedziane na dzisiaj (niedziela, 7 listopada) zawody motocyklowe na żużlu zostały odwołane. Zawody te odbędą się w następną niedzielę, 14 listopada.

R 16136

OKRĘGOWA KOMISJA ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH W KATOWICACH

pozdrawia

Polski Świat Pracy

w dniu rocznicy wielkiej Rewolucji Listopadowej

i wzywa do dalszych wysiłków przy odbudowie Polski Ludowej, która w sojuszu ze Związkiem Radzieckim i krajami demokracji ludowej — dąży do zrealizowania jedynie słusznego i sprawiedliwego ustroju socjalistycznego.

ZARZĄD GŁÓWNY ZWIĄZKU ZAWODOWEGO PRACOWNIKÓW PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO W POLSCE

W radosnym dniu Zwycięstwa Wielkiej Rewolucji Socjalistycznej śle pod adresem bratnich Związków ZSRR i krajów ludowej demokracji oraz pod adresem 120 tysięcznej masy pracowników przemysłu chemicznego, papierniczego i szklarskiego w Polsce

serdeczne pozdrowienia proletariackie

i życzenia owocnej pracy dla dobra kraju oraz zwycięskiej walki o powszechny pokój, wolność, demokrację i dobrobyt klasy robotniczej.

W tej walce cały obóz demokratyczno-wolnościowy i proletariat krajów kapitalistycznych oraz wszystkie narody uciskane widzą w ZSRR ostoję i swego przewodnika.

Zwycięstwo Wielkiej Rewolucji Październikowej, niech będzie nadal żywym symbolem idei o którą walczy proletariat świata. Krocząc po drodze wzmożonej walki o socjalistyczną przebudowę naszego kraju Związek Zawodowy Pracowników Przemysłu Chemicznego pozostanie wierny wskazaniom i hasłom Wielkiej Rewolucji.

PREZYDIUM ZARZĄDU GŁÓWNEGO ZWIĄZKU ZAW. PRAC. PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO W POLSCE

(10955)

Huta „Karol"

Zakłady Budowy Maszyn i Konstrukcji Stalowych

poszukuje do natychmiastowego zatrudnienia

statyków,
konstruktorów maszyn i budownictwa stalowego,
kalkulatorów na części maszynowe i konstrukcje stalowe,
specjalistów do planowania produkcji,
techników materiałowych,
kierownika odlewni żeliwa,
tokarzy,
wytaczarzy,
kowali.

Wolne mieszkania. Podania i zgłoszenia osobiste przyjmuje Huta „Karol" — Wałbrzych-Szczawienko, Dolny Śląsk. (1390)

Zawiadomienie

Wobec licznie napływających do Centrali Handlowej Żelaza i Stali zapytań odnośnie wydawnictw będących w opracowaniu jak również zamówień na broszury, których nakład został już wyczerpany podajemy do wiadomości wszystkich zainteresowanych co następuje:

Cały nakład broszur

1. „Ogólne wiadomości o stalach szlachetnych",
2. „Stale szybkotnące",
3. „Próby iskrowa i jej zastosowanie w kontroli stali",
4. „Tablice ciężarów oraz zamiany miar",
5. „Tablice porównawcze marek stali szlachetnych"

został całkowicie wyczerpany. Drugi nakład ukaże się przypuszczalnie w połowie 1949 r.

Obecnie wyszła z druku broszura p. t.:

„Spawanie stali i żeliwa oraz elektrody".

Zamówienia prosimy kierować do Centrali w Katowicach, Wita Stwosza 7, pokój 21, lub do Składów Stali Szlachetnej.

Katowice, Kormańca 6;
Kraków, 1 Maja 2;
Łódź, Gdańska 66;
Poznań, Ratajczaka 40;
Warszawa, Kredytowa 6.

W druku jest obecnie broszura p. t.: „Noże maszynowe". W sprzedaży ukaże się ona w grudniu bieżącego roku.

W opracowaniu znajdują się: „Stale konstrukcyjne",
„Stale do cementacji",
„Stale narzędziowe".

Centrala Handlowa Żelaza i Stali
Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione

(1388)

ZARZĄD GŁÓWNY CENTRALNEGO ZWIĄZKU ZAWODOWEGO METALOWCÓW W POLSCE

w rocznicę zwycięskiej

Rewolucji Socjalistycznej

śle braterskie pozdrowienia ludom Związku Radzieckiego, które przez swą heroiczną walkę zmiażdżyły faszyzm hitlerowski, wykuły wolność Narodu Polskiego i innych narodów.

WAKCM

Hutnikom, metalowcom, elektrotechnikom, Przewodniczącym i Sekretarzom Oddziałów, Sekretarzom Okręgowym, wielkim budowniczym przyszłej Socjalistycznej Polski przodownikom pracy, śle gorące pozdrowienia w pracy nad ugruntowaniem osiągniętych zdobyczy politycznych i gospodarczych.

Wszystkim metalowcom i hutnikom na całym świecie ślemy gorące pozdrowienia międzynarodowej solidarności klasy robotniczej wzywając ją do solidarnej walki z rozbijaczami Światowej Federacji Związków Zawodowych.

Ślemy płomienne pozdrowienia bohaterom walczącym o wolność Grecji, Hiszpanii, Indonezji, wszystkim demokratom całego świata walczącym o pokój jak również zapewniamy o niezłomnej solidarności robotników francuskich walczących z międzynarodową finansjerą o prawa do życia i prawa polityczne. (10954)

LITR PIWA ZAWIERA 250 KALORII

CZŁOWIEK PRACY POTRZEBUJE 3000 KALORII DZIENNIE

***pijcie* ODŻYWCZE PIWA**

PAŃSTWOWYCH BROWARÓW

Nadodrzańskie Zakłady Chemiczne

»ROKITA«

w Brzegu Dolnym, pow. Wołów,

zatrudnią

2 wysoko kwalifikowane pielęgniarki do żłóbka.
1 księgowego bilansistę na stanowisko szefa Wydziału Finansowego (mieszkanie zapewnione),
3 samodzielnych księgowych (mieszkanie zapewnione),
1 inżyniera elektryka.
2 techników elektryków.
inżynierów chemików.
techników chemików.

Zgłoszenia z odpisami świadectw kierować należy do Wydziału Osobowego Fabryki „Rokita". (1391)

ODDZIAŁ WĘGLOWY CENTRALI SPÓŁDZIELNI SPOŻYWCÓW

Katowice, Szopena 11.

rozprowadza za pośrednictwem miejskich i wiejskich placówek spółdzielczych węgiel i koks wolnorynkowy, administracyjny (opał gmachów) i rolniczy.

Zamówienia przyjmują Okręgowe Oddziały C. S. S. „Społem" oraz Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska". (8719)

CENTRALA SPÓŁDZIELNI SPOŻYWCÓW

Społem

w Warszawie

Oddział Papierniczy i Materiałów Piśmiennych w Katowicach, ul. Szopena 11. — tel. 307-61

Spółdzielcza Hurtownia Papiernicza na województwo śląsko-dąbrowskie poleca wszelkie wyroby papiernicze oraz materiały piśmienne, biurowe i szkolne. (8720)

Szybko i skutecznie

informuje ogłoszenie w naszej Gazecie!

Centrala Zaopatrzenia Materiałowego Przemysłu Węglowego zatrudni natychmiast w magazynach w Wełnowcu 10 pracowników fizycznych Zgłoszenia kierować do Biura Personalnego, Katowice ul. Plebiscytowa 36. (8567)

Przy bólach

Kapsiplast